

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Людина і справа

«Аркадія» зірок з неба не хапає, але до ідеалу тягнеться

СТОР. 10–11

Теореми буття

Остання жителька Лідівки

СТОР. 12

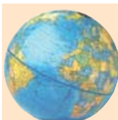
Репортер

Першими в Білому слоні оселяться рятувальники

СТОР. 13

№ 134 (5634) ВІВТОРОК, 23 ЛИПНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

Депутат бундестагу Вельманн: «Членство України в ЄС можливе в недалекому майбутньому»

Карл-Георг Вельманн — депутат німецького парламенту від Християнсько-демократичного союзу (ХДС) — провідної партії правлячої в Німеччині коаліції, однопартієць канцлера Ангели Меркель. Як член парламентського комітету із зовнішньої політики він вхожий у коридори влади в багатьох країнах Європи і за океаном. Вважається в бундестазі експертом з українських проблем. Він люб'язно погодився відповісти **на запитання кореспондента «Голосу України».** СТОР. 9

Два слова, що гальмують прихід науковців на держслужбу

Комітет Верховної Ради з питань науки і освіти рекомендує парламенту взяти за основу законопроект про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (щодо науково-педагогічного стажу та стажу науково-педагогічної роботи). СТОР. 2

Суд буде відкритим, але відбудеться не у Врадіївці

Про це вчора повідомив, коментуючи процес слідства у «врадіївській справі», прокурор Миколаївської області Андрій Курись на прес-конференції, присвяченій підсумкам роботи прокуратури за півріччя. СТОР. 4

Азовський клуб таки вижив!

13-разовий чемпіон України з водного поло маріупольський «Іллічівець» продовжить своє існування. Про це повідомив головний тренер команди Олександр Обединський, подякувавши ЗМІ за підтримку. **До речі, на захист усталеного колективу, котрий є гордістю українського спорту, у важкі для нього дні виступив і «Голос України».**

— У мене відбулася зустріч із генеральним директором комбінату імені Ілліча Юрієм Зінченком, під час якої ми знайшли спільну мову. Він пообіцяв, що фінансування команди продовжиться: у поточному році, наступному і в перспективі також. Візначу, що публікації, які були у пресі, зіграли важливу роль у вирішенні цього питання. Одне слово, я дуже радий, що команду збережено...

Для перевезення хреста Андрія Первозванного створили храм-вагон

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На фінішну пряму виходять приготування до святкування 1025-річчя хрещення Київської Русі, апофеозом якого стануть богослужіння 27—28 липня. Так, днями у Києві відкрилася виставка квіткових композицій на Співочому полі Печерського ландшафтного парку (на знімку). *На схилах Дніпра представлено вісім композицій. Фахівці «Київзеленбуду» використали майже 300 тисяч квітів, щоб створити образи Володимира Великого, Нестора-літописця, Андрія Первозванного, княгині Ольги, Оранти та обряду хрещення немовляти. Подивитися на це поєднання краси та духовності кияни та гості міста зможуть до 11 серпня. Водночас готується до свята Київ не лише квітковими та музейними виставками.* СТОР. 4

Навіть на Володимирській гірці президенти перейматимуться економікою

Президент Російської Федерації Володимир Путін таки візьме участь у святкуванні 1025-річчя Хрещення Русі, що відбудеться 27—28 липня у Києві. Це днями підтвердив його прес-секретар Дмитро Пєсков. **Як передає УНІАН з посиланням на власні високопоставлені джерела,** разом з російським лідером в Україну їде делегація з міністрів «економічного блоку». Тому переговори, що відбуватимуться на київських пагорбах, припускає агентство, матимуть передусім економічний характер. Зокрема, йтиметься про поновлення серійного виробництва транспортного літака Ан-124 «Руслан». Водночас не оминуть президенти й гуманітарних питань. А саме — підготовки до 200-річчя з дня народження Тараса Шевченко.

ПРИГОДА

Знайшли трьох підлітків, які втекли із табору. Ще двоє — в розшуку

Міліція знайшла трьох з п'яти підлітків, які втекли із дитячого оздоровчого центру «Голубок» у Святогірську Донецької області. На пошуки втікачів знадобилося шість днів. Ще двох хлопців 14 та 16 років шукають: за попередньою інформацією, вони залишили межі області й можуть перебувати в Одесі.

«У центрі проходять літнє оздоровлення вихованці Амвросіївської школи-інтернату. Безумовно, ці діти потребують особливої уваги та індивідуального підходу, адже деякі з них не раз залишали навчальний заклад у пошуках «вільного життя», — розповіла начальник відділу кримінальної міліції у справах дітей ГУ МВС України в області Світлана Зінченко.

Розшуком підлітків займалися не лише правоохоронці, а й волонтери. Трьох утікачів знайшли в Донецьку: як зізналися самі хлопці, в обласному центрі вони жили на вулиці й харчувалися сезонними фруктами, **передає наш власкор Ліна КУЩ.**

КОРОТКО

■ Сьогодні віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул проведе робочу нараду з питань будівництва у Києві нової станції метро «Теремки» — **Урядовий портал.**

■ У Китаї розпочали будівництво найвищого у світі хмарочоса, висота якого становитиме 838 м — **УНІАН.**

■ За останні десять років дітей у Черкаській області поменшало із 309 тисяч до 211 тисяч, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ У Хмельницькій області суд повернув державі землі військового радгоспу площею 791,5 га — **РБК-Україна.**

Україна піднялася на восьме місце у світовому рейтингу виробників сталі — *УНІАН*

Два слова, що гальмують прихід науковців на держслужбу

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Законопроектом пропонується впорядкувати умови оплати праці науково-педагогічних працівників, їхнього пенсійного забезпечення, гарантування прав випускників аспірантури і докторантури щодо зарахування до науково-педагогічного стажу періоду навчання в денній (очній) аспірантурі та періоду підготовки в докторантурі, прав державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування при переході на посади науково-педагогічних працівників ВНЗ III—IV рівня акредитації.

Як зазначив автор законопроекту, **народний депутат Микола Дмитрук**, вилучення зі згаданого закону слів «науково-педагогічний» призвело до того, що всі науковці вищих навчальних закладів III—IV рівня акредитації, які переходять з державної служби до науково-педагогічної діяльності, стають персонами «поза законом», оскільки на них не поширюються відповідні норми про зарахування до науково-педагогічного стажу державної служби періодів навчання в очній аспірантурі, ад'юнктурі та періоду перебування в докторантурі.

Це спиняє перехід вчених на державну службу і навпаки, не стимулює публічних службовців для переходу на науково-педагогічну діяльність, вважають народні обранці.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

Заступник завідувача секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму Костянтин Слободянюк та головний консультант секретаріату Юрій Молоканов під час підготовки законопроектів до розгляду на третій сесії Верховної Ради України сьомого скликання.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Допоможуть розв'язати проблему з доставкою балона скрапленого газу

На Полтавщині жителі найбільш нафтогазовидобувної області не можуть його придбати. Народний депутат від фракції Комуністичної партії Сергій Гордієнко (на знімку) ***вже підготував депутатський запит, в якому йдеться про незадовільне забезпечення населення балонним скрапленим газом, до уряду, галузевих структур та керівництва Полтавської області,* повідомляє пресслужба КПУ.**

Причина, на його думку, полягає в тому, що через систему спеціалізованих аукціонів для підприємств області виділяються надзвичайно мізерні об'єми цього газу. Від цього потерпають соціально незахищені верстви населення, які за своїми статками не змогли газифікувати оселі.

Народний депутат закликав представників влади дати відповідні доручення щодо вивчення цієї важливої проблеми та її негайного розв'язання.

Крім того, днями С. Гордієнко провів прийом громадян Оржицького району Полтавської області. До парламентарія прийшло півтора десятка жителів району з проблемами: забезпечення інваліда візком з електроприводом, отримання паспорта громадянина України, компенсаційних виплат Ощадного банку земельного паю, організації лікування, виконання різних судових рішень, працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, порядку надання та якості житлово-комунальних послуг тощо.

За всіма зверненнями народним обранцем буде підготовлено відповідні запити щодо розв'язання цих проблем.

Оздоровчі кошти віддав на лікування дітей із малозабезпечених сімей

Народний депутат від фракції «Батьківщина» Олександр Абдуллін (на знімку) ***передав кошти, які надаються йому на оздоровлення у розмірі подвійної місячної заробітної плати, на лікування дітей із малозабезпечених родин північних районів Рівненщини, що потерпіли внаслідок аварії на ЧАЕС.***

За допомоги парламентарія 158 дітей у червні та липні відправлено на лікування до Українського спеціалізованого диспансеру радіаційного захисту населення, **інформує пресслужба «Батьківщини».**

Крім того, народним обранцем на суму чотири тисячі гривень придбано телевізор, відеоплеєр та спортінвентар для цього ж диспансеру.

Ще 17 малозабезпечених багатодітних родин з Дубровицького, Володимирецького, Зарічненського та Рокитнівського районів отримали матеріальну допомогу від О. Абдулліна для лікування та розв'язання соціально-побутових проблем на загальну суму 18 тисяч гривень.

А Кузнецовському міському центру соціально-психологічної реабілітації дітей та молоді з функціональними обмеженнями народний депутат купив обладнання вартістю 13 тисяч гривень.

У парламенті зареєстровано проект нової редакції закону «Про всеукраїнський референдум»

АКТУАЛЬНО

Автори цього законопроекту — група народних депутатів від «УДАРу» — Віталій Кличко, Віталій Ковальчук, Валерій Карпунцов, Ростислав Павленко та Віктор Чумак — стверджують, що проект «концептуально новий». Головною «фішкою» його є пропозиція скасувати можливість виносити на всеукраїнський референдум текст нової Конституції України та зміни до Основного Закону без участі Верховної Ради. Що, на думку розробників, є гарантією від зміни конституційного ладу в неконституційний спосіб.

Законодавчі новації справді можна зустріти мало не в кожній статті проекту. Фактично всеукраїнському референдуму може бути надано право найвищих інститутів влади — навіть вище уряду та президента. Адже згідно із законопроектом на всеукраїнський референдум за народною ініціативою може бути винесено, наприклад, питання про скасування нормативно-правових актів Президента України, Кабінету Міністрів, міністерств чи інших центральних органів виконавчої влади. Такі рішення, в разі ухвалення законопроекту, набиратимуть чинності автоматично. На референдум не можна буде виносити лише питання податків, бюджету та амністії — адже так велить Конституція.

Пропонується також зробити політичні партії та всеукраїнські громадські організації суб'єктами всеукраїнського референдуму та значно розширити їхні можливості участі в процесі референдуму та контролю за дотриманням законності. Партії реєструватимуть або прихильниками, або противниками питання, винесеного на референдум.

Серед інших принципових новацій — вдосконалення порядку формування комісій всеукраїнського референдуму та дострокового припинення повноважень їх членів, складання та уточнення списків учасників референдуму, його інформаційне супроводження, щоб не допустити порушень і зловживань на угоду певним політичним силам.

Чинна редакція Закону «Про всеукраїнський референдум», яку гостро критикує опозиція, допускає можливість прийняття рішень загальнодержавного значення надзвичайно малою кількістю громадян України. Натомість, «ударівський» законопроект передбачає, що питання, винесене на всеукраїнський референдум, вважатиметься схваленим лише тоді, якщо за нього проголосувало більше половини учасників референдуму, включених до списків учасників референдуму (тобто абсолютна більшість), незалежно від того, скільки громадян взяло участь у голосуванні.

«Це забезпечить ухвалення на всеукраїнському референдумі лише тих рішень, які реально підтримує більшість громадян та значно ускладнить можливість використання інституту всеукраїнського референдуму як способу прийняття «потрібних» рішень, які не підтримуються громадянами України», — йдеться у пояснювальній записці.

Закон «Про всеукраїнський референдум» Верховна Рада ухвалила 6 листопада 2012 року. Зокрема, він передбачає, що предметом референдуму може бути в тому числі й схвалення нової редакції Конституції України та внесення змін до неї, однак до законопроекту висловлено безліч зауважень і авторитетними вітчизняними експертами, і міжнародними інституціями. У червні 2013 року свої зауваження висловила і Венеціанська комісія, вважаючи, що внесення через референдум змін до Конституції чи ухвалення нової може «завдати шкоди конституційній стабільності та законності в Україні». Венеціанська комісія також відзначила низку технічних проблем у законі про всеукраїнський референдум.

ДОСЛІВНО

Томас МАРКЕРТ, секретар Венеціанської комісії:

— Нас бентежить можливість вносити поправки до Конституції шляхом референдуму. Але, як Венеціанська комісія вже відзначала у 2000 році, згідно з Конституцією України, це зробити неможливо, минаючи Верховну Раду, яка повинна схвалювати всі поправки до Конституції конституційною більшістю.

Опозицію найбільше лякає те, що інструмент референдуму та спрощення процедури його проведення може бути використано задля скасування всенародних виборів глави держави та обрання президента у парламенті. Окрім того, опозиція стверджувала, що закон про референдум було прийнято з порушенням Регламенту.

Автори нового законопроекту про всеукраїнський референдум вважають, що повернення парламенту права затверджувати результати референдуму з питань змін до Конституції допоможе «захистити країну від зміни конституційного ладу». «Імплементація Верховною Радою особливо необхідна у питаннях щодо внесення змін до Конституції», — цитує одного з авторів законопроекту Валерія Карпунцова пресслужба «УДАРу». На думку депутата, такий законопроект парламент має розглянути на наступній сесії одним із першочергових.

— Можливість вносити зміни до Конституції в обхід Верховної Ради прямо суперечить розділу XIII Основного Закону — закони не можуть прийматися на референдумі, оскільки закон — це акт парламенту. А як вносити зміни до такого документа?» — вважає і керівник Центру політико-правових реформ Ігор Коліушко.

Утім, на думку експертів, шанси на ухвалення «ударівського» законопроекту майже зводяться до нуля. Адже у Партії регіонів немає жодного бажання підтримувати опозиційний законопроект, який, на погляд більшості, навпаки — «обмежує владу народу». А без голосів біло-блакитних опозиція може хіба що махати прапорами. «Партія регіонів ніколи не підтримає закон, який обмежує владу народу! — категорично заявив народний депутат-регіонал Вадим Колесніченко. — Як це так — люди виявили свою волю на референдумі, а потім якась купка псевдодемократів прийматиме рішення — мудрий народ чи не мудрий?».

У провладній Партії регіонів переконані: новий закон про референдум не потрібен. Утім, готові виправити всі технічні недоречності через поправки до чинного закону.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Сумарний стаж трудової династії Глазунових — 904 роки!

У неділю в Україні відзначали День працівників металургійної та гірничодобувної промисловості, тож напередодні віце-прем'єр Олександр Вілкул** (на знімку) **взяв участь в урочистостях на криворізькому Центральному гірничо-збагачувальному комбінаті (ЦГЗК).

«Я пам'ятаю, як у 2004 році комбінат хотіли закрити. І ми разом з трудовим колективом змогли знайти сили і мужність вивести комбінат із боргової ями, збільшити виробництво і ввести в експлуатацію шахту імені Орджонікідзе, роботи на якій були зупинені раніше. Це був переломний момент у відновленні комбінату», — нагадав віце-прем'єр у своєму виступі перед працівниками Центрального гірничо-збагачувального комбінату.

А тепер, зазначив він, криворізький Центральний гірничозбагачувальний комбінат є одним з найбільших гірничодобувних підприємств Європи із закінченим циклом підготовки сировини для металургії. До того ж упродовж першого півріччя 2013 року ЦГЗК на 7,2% збільшив обсяги виробництва залізорудного концентрату. Також у першому півріччі 2013 року на 15% зросли обсяги виробництва агломерату і становили понад 1,2 мільйона тонн.

«Від вашої ефективної роботи залежить індустріальна міць України та її економічне зростання. Я вдячний вам за ваш професіоналізм та наснагу. У мене особливі теплі почуття до Південного ГЗК, адже багато років тому саме тут я зробив свої перші трудові кроки, будучи помічником машиніста екскаватора. Для мене велика честь бути членом великої родини гірників і металургів», — сказав О. Вілкул, звертаючись до трудового колективу комбінату.

Оцінюючи перспективи розвитку ЦГЗК, віце-прем'єр зазначив, що в 2012 році загальні інвестиції в розвиток комбінату перевищили 1 мільярд гривень, і наголосив, що цього року сума інвестицій становитиме близько 1,4 мільярда гривень.

Зростання обсягів виробництва дозволяє забезпечити робітників однією з найвищих зарплат у галузі. «Середня зарплата у 5 тисяч 397 гривень — це приклад для багатьох підприємств», — зазначив віце-прем'єр.

На комбінаті значну увагу приділяють програмам соціального партнерства. «У 2012 році соціальний бюджет Південного ГЗК становив понад 126 мільйонів гривень», — повідомив віце-прем'єр. Зокрема ці кошти спрямовуються на реалізацію загальноміської програми «Кривий Ріг — місто без околиць», в рамках якої вже реалізовано два етапи реконструкції жилого масиву підприємства.

Те саме стосується й дуже важливої для криворіжців теми захисту довкілля. Лише за 5 місяців цього року в програму технічного переоснащення інвестовано 140 мільйонів гривень, а загалом у 2011—2015 роках на це буде спрямовано близько 3 мільярдів гривень. Модернізація виробництва, відповідно, дозволить на 40 тонн за півроку зменшити шкідливі викиди в атмосферу.

Віце-прем'єр також взяв участь у презентації книги «Трудові династії», присвяченої працівникам ПГЗК. «Я поважаю людей праці та пишаюсь героїчним трудом моїх земляків, які творили славу Кривбасу. Історію підприємства пише його колектив. Для збереження традицій ми видали книгу «Трудові династії» Північного гірничо-збагачувального комбінату. Кожна її сторінка створює приклади для молодого покоління», — сказав О. Вілкул. Він зазначив, що найбільша трудова сім'я за піввікову історію комбінату — це династія Глазунових, яка налічує 52 родини, котрі були і є працівниками Північного ГЗК. «Це родина мого товариша, народного депутата України Сергія Миколайовича Глазунова. Сумарний стаж усіх членів сім'ї Глазунових становить 904 роки», — сказав О. Вілкул.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Фото http://most-dnepr.info

САМОВРЯДУВАННЯ

А люди кажуть про обранця...

— Коли в нашій сім'ї сталася біда — захворіла моя восьмирічна внучка Юля, ми, як і багато людей, зіткнулися з проблемою коштів на лікування. На операцію дитини в Інституті нейрохірургії у Києві потрібно було понад 30 тисяч гривень. Для нашої сім'ї це величезна сума, — розповідає вчителька-пенсіонерка із села Підлužне Костопільського району Софія Анатоліївна Лук'яненко. — Тож поки дитина проходила обстеження, я зайнялася збором коштів. Насамперед, звернулася до депутата Рівненської обласної ради, директора костопільського приватного підприємства «Дизайн» Василя Федоровича Кльопа **(на знімку)**, бо від людей чула, що він допомагає багатьом хворим дітям. Знала його як добру, чуйну людину, оскільки до виходу на пенсію на його підприємстві працював мій чоловік. Йшла на прийом, хвилювалася неймовірно. Зустріли мене привітно, уважно вислухали, надали матеріальну допомогу, підтримали й добрим словом. Від тієї зустрічі у мене з'явилася впевненість, що з нашою Юлею все буде добре, бо є люди, які вміють чужу біду сприймати як свою.

— А нині дивлюсь на свою внучку, яка після операції повернулася до школи і знову хоче займатися гімнастикою, дякую Богу і добрим людям, таким як Василь Федорович, — продовжує С. А. Лук'яненко. — Дізналася, що нині він за власний кошт проводить ремонт вартістю 100 тисяч гривень у дитячому відділенні Костопільської центральної районної лікарні, хочу побажати йому здоров'я, успіхів. Вважаю, що саме таким має бути депутат: чуйним до людей, конкретними справами розв'язувати їхні проблеми.

Такі відгуки про В. Ф. Кльопа, який балотувався до Рівненської обласної ради за списками Народної партії, можна почути часто.

— У мене на особистому прийомі побувало 57 людей, просили надати допомогу на лікування онкохворих дітей та дорослих, дітей з дефектами зору, слуху. Жодному з них я не відмовив, на лікування надав майже 40 тисяч гривень особистих коштів, — розповідає

депутат обласної ради Василь Кльоп. — Я сам з багатодітної сім'ї, у житті мені все давалося нелегко, тому переймаюся проблемами найменш соціально захищених людей: дітей, інвалідів, пенсіонерів, багатодітних сімей. Мною направлено 26 депутатських звернень до відповідних органів соціального захисту, окремих керівників щодо забезпечення передбачених законом пільг, умов лікування, влаштування в дитячі дошкільні заклади. Як результат: четверо дітей відправлено на санаторно-курортне лікування за путівками фондів соціального страхування, шістьох влаштовано до дошкільних закладів міста. Постійно співпрацював з обласним благодійним фондом «Дітям України — щасливе майбутнє», вирішуючи питання оздоровлення дітей Костопільської спецшколи-інтернату.

Усі питання програми Василя Кльопа, яку він декларував під час виборчої кампанії, мають соціальну спрямованість. Як член постійної комісії з питань бюджету, фінансів та податків Рівненської обласної ради він дбає, щоб кошти обласного бюджету справедливо розподілялися між районами області, а роботи, на які вони витрачені, виконувались якісно. Василь Кльоп подав чотири депутатські запити, що стосувалися вирішення порушених виборцями питань; постійно співпрацює з Костопільськими районною радою та райдержадміністрацією у питаннях розвитку малого і середнього бізнесу в Костопільському районі, налагодження співпраці влади і підприємців.

Василь Кльоп йде до людей, чує їх, прислухається до порад. Уже зустрівся з мешканцями Мащанської, Малолюбашанської, Золотолинської, Підлужненської сільрад. Допоміг, чим міг, жителям сіл Мащанської та Золотолинської сільрад, які постраждали від стихійного лиха, а також в облаштуванні автобусної зупинки у селі Лісопіль, ушанував ветеранів Великої Вітчизняної війни села Підлужне. Хоча й депутатський стаж у Василя Кльопа невеликий, але він старається виправдати довіру своїх виборців.

Валентина ЗАГРЕБЕЛЬНА, мешканка міста Костополя Рівненської області.

Фото автора.

Як у Вінниці з'явився швейцарський трамвай

Досвід Вінниці в реалізації проектів з енергоефективності, енергозбереження та енергоменеджменту вивчали 19 міських голів із восьми країн Центральної Азії та Кавказу. Гості також ділилися власними напрацюваннями у сфері енергозбереження та альтернативних джерел енергії. Захід відбувався в рамках ініціативи Євросоюзу «Угода мерів», до якої два роки тому долучилася міська влада Вінниці.

У комунальному підприємстві «Вінницьке трамвайно-тролейбусне управління» енергію економлять завдяки застосуванню сучасних теплоізоляційних засобів, запровадженню власної системи опалення, використанню сонячних колекторів для підігрівання води, лічильників постійного струму на трамваях та тролейбусах, освітлення приміщень і територій енергоощадними лампами. Про це гостям розповів заступник директора підприємства Михайло Луценко.

Низку новинок для економії теплової енергії запроваджено за рахунок грантів міжнародних інвесторів на найбільшому теплопостачальному підприємстві міста «Вінницяміськтеплоенерго». Так само за грантові кошти втілили проект з енергозбереження у Вінницькій міській загальноосвітній школі №18, де побували учасники зібрання.

— У питаннях енергозбереження Вінниця найактивніше співпрацює з партнерами зі Швейцарії, — наголосив заступник міського голови Володимир Кістіон. — Спільно зі швейцарськими фахівцями оновлюються мережі постачання теплової енергії. З альпійської країни отримали понад сто трамваїв швейцарського виробництва. Їхній транспорт менш енергозатратний порівняно з аналогічними машинами інших виробників. Тому для перевезення пасажирів використовують тільки швейцарські трамваї.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

ДОВІДКОВО

«Угоду мерів» започатковано 2008 року задля заохочення та підтримки місцевих органів влади у політиці сталого енергетичного розвитку. Її підписанти взяли на себе добровільні зобов'язання здійснювати заходи для підвищення енергоефективності та активного використання відновлювальних джерел енергії, скорочення викидів CO_2 щонайменше на 20 відсотків до 2020 року. Східні офіси «Угоди мерів» розташовані у Львові й Тбілісі. Головний — у Брюсселі.

У НОМЕР

Тернопільська облрада не працює, а громада мовчить

Призначене на 19 липня засідання 45-ї сесії Тернопільської обласної ради знову не відбулося: всьоме. Зареєструвалися 44 депутати із необхідних для кворуму 61-го. Як і в попередні рази, зірвали засідання депутати від ВО «Свобода». Представник цієї фракції Володимир Стаюра заявив: його однопартійці не ходитимуть на сесійні засідання доти, доки не введуть 19 нових депутатів замість вибулих. А їх не вводять тому, що не може зібратися територіальна виборча комісія. До речі, попередню ТВК Центрвиборчком у лютому розпустив саме з цієї причини, але новий склад продовжує ту саму політику: представники провладних політичних сил на засідання комісії не приходять. Протистояння триває.

Схоже, така ситуація набридла вже і самим депутатам. Ось деякі висловлювання. Євген Дутка («Наша Україна»): «Якщо не можемо захистити людей, то, можливо, нас і не потрібно?». Зіновій Крушельницький (Блок Литвина): «Або ми складаємо повноваження і нехай приходять інші люди, або висвітлюйте на сайті облради прізвища депутатів, чиїм така ситуація вигідна». Ігор Вардинець (УНП): «Давайте не покидати зал, доки обласна рада не запрацює». Однак уся рішучість закінчилася на рівні пропозицій. Не стимулювала до роботи депутатів і присутність під стінами будинку влади представників Товариства мисливців і рибалок, які втретє прийшли вимагати продовження терміну дії договору на користування мисливськими угіддями і водоймами, який закінчується 22 липня. Їх проблему вирішили на засіданні постійної комісії з питань охорони природного середовища та природокористування: договір користування мисливськими угіддями загальною площею 873,360 га продовжили до 2020 року. Але наскільки легітимне це рішення без згоди обласної ради? Навряд чи прийнятий документ матиме юридичну силу. Таких правових викрутасів, через те що не працює обласна рада,назбиралося вже немало. А ось обласний бюджет таким чином не прийняти: його мають затвердити депутати більшістю голосів.

Оскільки політики не можуть домовитися між собою, Тернопільська обласна рада не працює вже більше півроку. За всіма правилами, її давно треба розпустити і призначити нові вибори. Але ніхто із представників влади цього питання не ініціює. Мовчить і громада, хоча саме вона від цього найбільше страждає. Мимоволі напрошується думка: комусь така ситуація вигідна.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Асоціація народних депутатів України з глибоким сумом сприйняла звістку про передчасну смерть 7.07.2013 року народного депутата другого скликання

БРИТА Віктора Петровича.

Віктор Петрович народився 1.10.1935 року в смт Нововасилівка Приазовського району Запорізької області. Вищу освіту здобув в Українському інституті інженерів водного господарства за фахом — інженер-гідротехнік. Трудову діяльність після проходження строкової служби в лавах Радянської армії розпочав з посади начальника Каховської міської телефонної станції, далі був радіооператором гідрогеологічної станції, управляючим «Укрводобуд», Каховського аеропорту, слюсарем-електромонтажником, ремонтником Каховського заводу електрозвокого устаткування.

З 1965 року протягом 29 років працював на будівництві та експлуатації зрошувальних, дренажних систем та систем водопостачання на посушливих землях півдня України на інженерних та керівних посадах у Каховській гідрогеологічній-меліоративній експедиції, Запорізькому облводгоспі та в Дирекції будівництва меліоративної системи Запорізької області. У 1994 році був висунутий кандидатом та обраний народним депутатом. У Верховній Раді України працював секретарем Комітету ВР України з питань екологічної політики.

Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня, двома медалями. У політичному, громадському житті був активним учасником законотворчого процесу. Віктор Петрович назавжди залишиться у нашій пам'яті порядною і самовідданою людиною, активним громадянином держави. Найщиріші співчуття сім'ї і близьким покійного.

У Миколаєві терміново евакуювали мешканців дев'ятиповерхівки у великому спальному мікрорайоні — невідомий повідомив телефоном, що будинок заміновано. Тепер міліція шукає «жартівника», *повідомляє наш власкор Ірина Нежигай*

В Україні у січні—червні нинішнього року кількість сімей, які звернулися по субсидії на оплату послуг ЖКГ, збільшилася порівняно з першим півріччям 2012–го на 1% — до 589,5 тисячі *(Держстат)*

Для перевезення хреста Андрія Первозванного створили храм–вагон

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нині завершуються ремонтні роботи на Володимирської гірці та реконструкція комплексу Колони Магдебурзького права. «Це важливо не лише в рамках святкування хрещення Київської Русі, а й з точки зору відновлення культурної спадщини міста. До 28 липня ми завершимо всі роботи. Для цього профільні служби — «Київзеленбуд», «Київавтодор», «Київміськсвітло» та інші — працюють, як одна команда», — зазначив перший заступник голови Київської міської державної адміністрації Анатолій Голубченко. Після завершення всіх робіт, за його словами, ці об'єкти стануть частиною неповторного маршруту: від Хрещатика кияни та гості столиці зможуть потрапити в чудовий парк на Володимирській гірці, а звідти спуститися до Колони Магдебурзького права й вийти на набережну Дніпра. Далі можна прогулятися до Поштової площі, пройтися вулицею Сагайдачного і вийти на Андріївський узвіз.

ПРЯМА МОВА

Керівник прес-служби Московського патріарха Олександр ВОЛКОВ:

«Для врочистостей створено спеціальний, так званий літерний потяг, на якому з Москви до Києва, а потім до Мінська пересуватимуться предстоятелі православних церков, святійший патріарх Кирило та гості. У спеціальному храмі-вагоні перебуватиме хрест Андрія Первозванного. Під час руху там відправлятимуть богослужіння. У такий спосіб цей потяг поєднає три столиці, що стане, на мою думку, важливою і символічною деталлю».

Поки будівельники роблять останні штрихи, таємницями організації свята, яке відзначатимуть не лише у Києві, а й у Москві та Мінську, учора під час відеомосту між українською та російською столицями поділився керівник прес-служби Московського патріархата Олександр Волков.

Настоятель храму преподобного Серафима Саровського, що у Москві, Максим Козлов вказав також на різницю між нинішнім святкуванням та відзначенням тисячоліття хрещення Київської Русі. За його словами, тисячоріччя було винятково церковним святом, в яке держава майже не втручалася. Цього ж разу бачимо, що до відзначення великої справи Володимира долучилися найвищі представники влади — президенти України, Росії та Білорусі. Духовенство вважає можливість такої спільної молитви унікальним шансом відчути єдність представників усіх трьох народів, яких пов'язує спільне віросповідання.

Квіткові композиції до 1025-річчя хрещення Русі на Співочому полі.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Подорожчав автобус

Можна очікувати зростання цін на квитки в інших видах пасажирського транспорту

У Полтаві з 20 липня пасажири деяких автобусів найпопулярнішого «кільцевого» маршруту вимушені платити за проїзд на 50 копійок більше — 2 грн. 50 коп. І це при тому, що попереднє підвищення вартості квитка на 25 коп. відбулося наприкінці квітня. Останній же ціновий стрибок спричинений рішенням міськвиконкому від 5 липня. Щоправда, у ньому 50-копійковий «доважок» дозволено лише тим транспортним засобам, які працюють у режимі експресів і маршрутних таксі. Тобто мають обмежену кількість зупинок і пасажирів.

Необхідність такого подорожчання спочатку перевізники, а потім і міський голова Олександр Мамай пояснювали тим, що пасажирські перевезення у Полтаві стають збитковими, не забезпечують розвитку галузі. Профільні чиновники додавали, що тут ідеться передовсім про потребу «врятувати» нерентабельні маршрути до віддалених куточків обласного центру.

Однак полтавці звернули увагу на те, що останнє, найдошкульніше для їхніх гаманців збільшення вартості проїзду почалося з найприбутковішого маршруту. Пасажирів на ньому ніколи не бракувало. До того ж «дорожчі» автобуси мають найбільшу пасажиромісність та, як і раніше, зупиняються на кожній зупинці. Про їхню «експресність» нагадують лише виставлені за склом таблички.

Зрештою, в обласному центрі є безпомилкова народна прикмета: якщо сьогодні здорожчав проїзд у деяких автобусах чи маршрутках, то вже завтра, тобто найближчим часом, чекай такого подорожчання у всіх без винятку маршрутах і в інших видах пасажирського транспорту. Адже до подібних обхідних маневрів ціноутворення тут вдавалися неодноразово. Поки що своє обурення з цього приводу полтавці висловлюють лише в Інтернеті та в суперечках із кондукторами «дорогих» автобусів.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

Суд буде відкритим, але відбудеться не у Врадіївці

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Слідством проведено вже понад 30 експертиз, — розповів прокурор області. — Вони, як і інші вагомі докази, підтверджують провину всіх трьох підозрюваних. Маємо одержати результати ще 10 експертиз, що дасть змогу слідству правильно кваліфікувати дії й передати справу до суду. Коли й де відбудеться процес, я поки що не можу сказати — питання підсудності на підставі закону вирішуватиме Апеляційний суд Миколаївської області. На вимогу підозрюваних справу може розглядати і суддівська колегія, і суд присяжних.

— Поки що можна стверджувати лише таке, — уточнив Андрій Курись після прес-конференції нашому кореспондентові, — суд буде відкритим, але відбудеться він не у Врадіївці.

Врадіївка — маленький населений пункт, там працюють лише чотири судді, три з яких уже брали участь у судових діях.

Крім того, у селищі немає належних умов для проведення подібного процесу: великого залу, можливості охорони тощо. З обох сторін працюють сім адвокатів, і вони мають повне право детально ознайомитися зі справою. Але ми нікому не дозволимо затягувати строки початку судового розгляду.

Цією прес-конференцією Андрій Курись підбив і деякі підсумки власної роботи на новій посаді, на яку його призначили півтора місяця тому. Врадіївка стала для нового прокурора воістину бойовим хрещенням.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Держслужбовці отримали дипломи

Випуск спеціалістів відбувся у Кримському інституті економіки, управління та туризму Тернопільського національного економічного університету. Дипломи отримали магістри державної служби за спеціальностями «Фінанси і кредит», «Облік і аудит», спеціалісти з обліку і аудиту, а також бакалаври за спеціальністю «Міжнародна економіка».

На знімку: «червоний» диплом магістра державної служби Ольга Севастьянова отримала з рук голови Національного агентства з питань державної служби України, доктора публічного права В'ячеслава Толкованова.

Фото Миколи МАГДИЧА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Відзначили 30–річчя фан–клубу «горбатих» запорожців

30 років у Львові діє найбільший в Україні фанклуб легендарного українського автомобіля «ЗАЗ-965» — «ЗАЗ-Козак». З цієї нагоди у селі Верещиця відбувся п'ятий Міжнародний зліт «горбатих» запорожців.

Урочисте шикування автівок відбулося і на львівській площі Ринок, де, окрім «горбатих», можна було побачити їх наступників — «ЗАЗ-968». За словами незмінного керівника авто-фан-клубу Євгена Кравса, усього на зліт приїхали власники 70 запорожців. «Найбільшу відстань здолали автовласники із Західної Німеччини, Петербурга, Харкова, Севастополя. Йдеться тільки про автомобілі з оригінальним двигуном», — зазначив Євген Кравс.

Олександр СИРЦОВ.

Розслідують загибель прохідника

Під завалом опинився 42-річний прохідник шахти «Бутовська» Державного підприємства «Макіїввугілля». Аварія сталася в неділю під час монтажу конвеєра у виробці. Гірничорятувальники виявили тіло гірника без ознак життя. За фактом аварії триває слідство, розслідування контролює прокуратура області.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

ЦИФРА

52,1 тис. тонн м'яса

вироблено усіма категоріями господарств Івано-Франківської області за шість місяців нинішнього року.

Галина БРУХАЛЬ.

Відмовилися від громіздких комунальних котелень

Закарпатська область випереджає план підготовки до опалювального сезону. І це завдяки тому, що тут майже повністю відмовилися від громіздких комунальних котелень. Перейшли на більш ощадливе індивідуальне газове й опалення дровами або відходами деревообробки й палетами. Позитивна динаміка також у сплаті за спожиті енергоносії.

— За першу половину року за електроенергію населення розрахувалося на 105,4 процента, промислові підприємства і сільгоспвиробники на 101. За спожитий природний газ населення сплатило 124,7 відсотка, бюджетні установи також перевершили стовідсоткову позначку, — повідомив перший заступник голови Закарпатської ОДА, депутат обласної ради Ігор Свищо.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Одеська залізниця за півроку відремонтувала 286 км колій — УНІАН

Тривожні сигнали Домбровського кар'єра

Днями відбулося термінове засідання обласної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій (ТЕБНС) Івано-Франківської ОДА, представники якої кваліфікували ситуацію з витоками поблизу міста Калуша як надзвичайну та державного рівня.

Річ у тім, що в північному борті Домбровського кар'єру виявлено відкритий карстовий канал діаметром майже півметра, з якого «витікає скаламучений низькомінералізований потік грунтових вод, від 860 до 1300 куб. м за добу».

Оперативно відреагувавши на тривожні сигнали з Прикарпаття, 20 липня до області прибув заступник міністра екології та природних ресурсів України Олександр Сушко, який очолює комісію з вивчення ситуації, що склалася на північному борті Домбровського кар'єру Калуського промислового району.

Спочатку урядова делегація в супроводі заступника голови ОДА Василя Плавюка побувала в «місті хіміків», потім заступник міністра провів спільну нараду представників центральних, місцевих органів влади та членів обласної комісії ТЕБНС.

Перший заступник директора департаменту екології та природних ресурсів області Василь Головчак детально ознайомив присутніх із нинішньою загрозливою ситуацією в кар'єрі. Те, що це може перерости в катастрофу, підтвердили і заступник директора ДП «Науково-дослідний інститут галургії» Юрій Садовий, інші науковці та голова Калуської РДА Василь Петрів.

Як зазначив Василь Плавюк, така загрозлива ситуація склалася через недофінансування заходів з виконання Указу Президента України №145 від 2010 року про оголошення Калуша і району зоною екологічного лиха.

Та, незважаючи на це, посадовець (очолює обласну комісію ТЕБНС) повідомив, що область готова «своїми силами, виділивши екологічні кошти з місцевого бюджету, приступити до першочергових робіт з локалізації території витоків». Зокрема буде виділено 100 тис. грн. для проведення грунтовного моніторингу шляхом буріння свердловин, щоб локалізувати прорив розсолів.

22 липня столична комісія доповіла віце-прем'єр-міністру Ю. Бойку про свої висновки та рішення щодо «домбровської ситуації».

Галина БРУХАЛЬ.

ФОТОФАКТ

«Черкаси поетичні» — так називаються літературно-музичні вечори, які щовихідних відбуваються в обласному центрі. У сквері «Біля фонтану» збираються шанувальники співаної поезії, самодіяльні композитори, читці власних віршів. Наймолодшому аматору вуличних концертів вісім років, найстаршому — дев'яносто п'ять.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Дороги за благодійні кошти

У Кам'янці-Подільському група керівників місцевих підприємств об'єднала зусилля та пожертви, щоб привести до ладу вщент розбите транспортом перехрестя в центрі міста. Його вимостили спеціальною плиткою, яка значно краща в експлуатації за звичайний асфальт. До слова, у зимову пору та дощ таке дорожнє покриття менш ковзке. Перше «директорське» перехрестя стало в 150 тисяч гривень.

Благодійні внески акумулюють на спеціально відкритому рахунку благодійного фонду «Кам'янецькі дороги». Для порівняння: з обласного бюджету виділили 130 тисяч гривень на ремонт вулиці Данила Галицького, що перебуває в украй незадовільному стані. Однак такі надходження місто отримує нечасто.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

ФОТОФАКТ

Міжнародний дитячий центр «Артек» відкрив свої двері для учасників та гостей XII Міжнародного дитячого фестивалю «Змінимо світ на краще!». У Гурзуфі делегати 62 країн візьмуть участь у Дитячо-молодіжному саміті ОБСЄ.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Засуджено хакера, який знімав готівку з чужих карток

Рівненський міський суд затвердив мирову угоду та ухвалив вирок — штраф у розмірі трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів — 56-річному рівненянину, який знімав гроші з чужих кредитних карток іноземних банків. Встановлено, що він через електронний сервіс миттєвого обміну повідомленнями ICQ Всесвітньої мережі отримував від іншої особи інформацію щодо реквізитів власників карток. А далі за допомогою спеціального програмного забезпечення та пристрою для запису інформації на магнітну стрічку кредитних карток переносив реквізити на картку типу «білий пластик» та під виглядом надання консультаційних послуг списував кошти через POS-термінал Ingenigo I5110. У хакера за рішенням суду ще й конфісковано спеціальне комп'ютерне обладнання, яке слугувало засобом для вчинення протиправних дій.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Непоказні сходи стали шедевром

У Києві на Оболонській набережній створили арт-інсталяцію «Європейські сходи». Бетонний спуск до Дніпра силами активістів був пофарбований у різні кольори. Головне завдання арт-інсталяції — зробити яскравішими та сучаснішими об'єкти архітектури, яким ми не приділяємо належної уваги, показати, що Київ — сучасна європейська культурна столиця, в якій арт-об'єкти можна побачити не тільки в музеях і галереях, а й просто на вулиці.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...кліщі принесли хворобу Лайма

У двох кіровоградців виявили хворобу Лайма (бореліоз). Її перші симптоми схожі на звичайну застуду, тож і лікують її люди спочатку відповідно. Аж доки вона не переходить у серйознішу стадію: вражає нервову систему, серце, нирки, печінку, суглоби. Тоді хворий звертається до кардіологів, ревматологів, дерматологів. А варто було б із самого початку йти до інфекціоніста.

Тож попередження про обачність під час прогулянок на природі не втратило своєї актуальності.

Одягайте сорочку з довгими рукавами, капелюх та штани, які заправте в шкарпетки, закрите взуття. Використовуйте репеленти. Після повернення все ретельно огляньте. Під час укусів кліщі виділяють знеболювальне, тож спочатку можна й не відчути, що комаха вже причепилася. Особливо скрупульозно варто оглянути чотирилапого улюбленця, якщо його теж брали на прогулянку.

Петро МЕЛЬНИК.

...за розбиту в аварії «копійку» — новий автомобіль

Автомобільна аварія в центрі Миколаєва завершилася для потерпілої сторони... приємним сюрпризом. Водій «Лексуса» подарував господареві розбитих ним «Жигулів» новий автомобіль.

Нагадаємо, минулої п'ятниці на жвавій міській магістралі зіштовхнулися новенький «Лексус» і старенька «копійка». Люди, на щастя, не постраждали, а от «Жигулям» дісталося добряче. Обидва водії, звичайно ж, стверджували, що їхали на зелене світло.

Незабаром з'ясувалося, що водій «Лексуса» був «під кокаїном», експертиза показала наявність слідів наркотику в його сечі та крові. А в салоні авто як пасажир був кумир місцевих футбольних фанатів, президент ФК «Миколаїв» Гурген О. Куди так поспішала компанія на цьому авто — невідомо. А от на «Жигулях» батьки везли в травматологію свою 6-річну доньку, яка зламала ключицю. Валерій, який був за кермом цієї машини, розповів журналістам, що його сім'я в аварії не постраждала і претензій до «опонента» у нього немає — той не тільки заплатив йому за відновлення автомобіля, а й подарував новий. Який саме — уточнювати не захотів.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

...салют пролунав через 69 років

Минулої неділі на Волині урочисто відзначили 69-ту річницю визволення області від німецько-фашистських загарбників. У Луцьку на меморіалі Вічної Слави за участю керівників області та міста, ветеранів, громадськості відбулося покладання квітів на могили воїнів.

А напередодні на відновленому торік військовому кладовищі, розташованому на одній із висот поблизу села Мощена Ковельського району, відбулося урочисте перезахоронення останків 28 воїнів, які загинули 1944 року під час визволення Ковеля. Над свіжонасипаними могилами відправили панахиду і прозвучали залпи салюту.

Як розповів один із керівників Волинської обласної громадської пошукової організації «Сумління» Геннадій Гулько, протягом року вдалося знайти тіла понад ста радянських воїнів. Пошуки захоронень тривають.

Микола ЯКИМЕНКО.

...відроджують житлове будівництво

Цього року на Сумщині вже укладено 70 договорів на придбання житла за державною програмою здешевлення вартості іпотечних кредитів.

На її фінансування у 2013-му з держбюджету виділено понад п'ять мільйонів гривень. У цій програмі в регіоні задіяно 15 житлових будинків, розташованих в обласному центрі та селищі Сад Сумського району.

Владислав ЖМУРКОВ.

У Києві прокуратура виявила зловживання у розмірі 2,5 мільйона гривень під час будівництва трамвайної лінії на Троєщині — РБК-Україна

У Кам'янці–Подільському обговорюють можливість відзначення 640–річчя одержання Магдебурзького права Кам'янцем на державному рівні. Відповідний законопроект внесено на розгляд до Верховної Ради, *повідомляє наш власкор Віра Шпильова*

Укрзалізниця призначила додатковий поїзд №294 Київ—Сімферополь—Київ. Зі столиці він вирушить у рейс 23, 25, 27, 29 і 31 липня; із Сімферополя — 24, 26, 28, 30 червня і 1 серпня (*УНІАН)*

На Волині реконструкцію в Радимно вважають провокаційною

У суботу, 20 липня, в польському містечку Радимно відбулася реконструкція «Волинь-1943. Не про помсту, а про пам'ять волаємо».

Ця акція викликала неоднозначну оцінку не лише на Волині, а й у самій Польщі. Кілька днів тому Об'єднання українців у Польщі звернулося до адміністрації Радимно та влади Підкарпатського воєводства із закликом зупинити суботню реконструкцію «волинської різні». Зверталась увага місцевих керівників на той факт, що реконструкція відбувається на землях, де в сорокові роки минулого століття жертвами масових злочинів були громадяни Польщі української національності. На думку радника президента Польщі Томаша Наленча і голови фундації польсько-української співпраці PAUCI Яна Пєкла, такого роду реконструкції не сприяють процесу примирення між двома народами.

Та організатори не дослухалися до цих аргументів, і в суботу ввечері реконструкція таки відбулася. Вона складалася з двох частин: у першій було показане мирне життя поляків у волинському селі, в другій — знищення цього села і його жителів воїнами Української повстанської армії. Перед початком дійства глядачів вітали представники муніципальної влади Радимно.

Ось як змальовує подію журналіст сайту Newsweek.pl: *«Ідилію села раптом перервав нічний напад бандерівців та українських селян, які оточили хати під акомпанемент драматичної музики. Нападники виганяли і витягували людей з будинків. Кричали жінки й діти, гриміли постріли, глядачі бачили мертвих. Нападники вбивали косами, вилами, серпами, сокирами. Потім грабували покинуті будинки. Наприкінці постановки хати підпалили».*

Під час театралізованого дійства в Радимно. «Бандерівці» покидають знищене село.

За всім цим спостерігало п'ять тисяч глядачів. А в самому дійстві взяло участь близько трьохсот осіб.

На Волині, де до останнього сподівалися на мудрість польської сторони, із жалем зустріли повідомлення, що така недружня до українського народу акція все ж відбулася.

— Дивний шлях до примирення — через приниження. На мій погляд, у спільній історії ми це вже не раз проходили. І щоразу всім було дуже боляче. Що змінилося за останні роки? Чому потрібно все зіпсувати? Кому це вигідно? — пише один із користувачів сайту «Волинські новини».

— А тим часом на Волині вояки Армії Крайової роздають українським дітям цукерки, а Батальйони хлопські, поклавши гвинтівки, влаштовують вечорниці. Цікаво, що скажуть у Польщі, якщо подібні вистави організують на Волині, тільки з точністю до навпаки, — читаємо в іншому відгуку на цю саму подію.

Дійство в Радимно, без сумніву, отримає ще відповідні відгуки і в Польщі, і в Україні. На Волині, де в 1943 році пролилася невинна кров і поляків, і українців, вони однозначно негативні.

Микола ЯКИМЕНКО.
Фото із сайту Newsweek.pl.

ФОТОФАКТ

У центрі Полтави на бруківці пішохідної зони молодь провела перформанс під назвою «33 літхвилини». Його учасники, улаштувавшись якнайзручніше, протягом 33 хвилин читали твори улюблених письменників.

Фото Сергія ПУСТОВІТА (Укрінформ).

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення зміни до статті 18 Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Частину другу статті 18 Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102; 2008 р., № 24, ст. 235) після слів «стипендія, державна допомога» доповнити словами «(крім державної соціальної допомоги, що виплачується на дітей-інвалідів, відповідно до законодавства)».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 2 липня 2013 року.
№ 371-VII.

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повноважень на здійснення повідомної реєстрації колективних договорів і угод

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частину першу статті 15 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375) доповнити словами «або органами місцевого самоврядування».

2. У Законі України «Про колективні договори і угоди» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 36, ст. 361; із змінами, внесеними законами України від 16 жовтня 2012 року № 5458-VI і № 5462-VI):

1) у частині першій статті 3 слово «однією» замінити словом «одним», а після слів «трудовим колективом» доповнити словами «з іншої сторони»;

2) частину третю статті 8 після слова «Галузева» доповнити словом «(міжгалузева)»;

3) у статті 9:

у частині одинадцятій після слів «повідомній реєстрації» доповнити словами «в установленому порядку», а слова «іншого рівня реєструються місцевими органами виконавчої влади» замінити словами «іншого рівня — місцевими органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування»;

доповнити частиною дванадцятою такого змісту:

«Порядок повідомної реєстрації галузевих (міжгалузевих) і територіальних угод, колективних договорів затверджується Кабінетом Міністрів України»;

4) у частині четвертій статті 13 слова «(генеральна, галузева, регіональна)» замінити словами «(генеральна, галузева (міжгалузева), територіальна)».

3. У підпункті 9 пункту «б» частини першої статті 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170; 2013 р., № 15, ст. 97) слова «реєстрація колективних договорів і угод» замінити словами «повідомна реєстрація в установленому порядку колективних договорів і територіальних угод відповідного рівня».

II. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 2 липня 2013 року.
№ 379-VII.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 5-6, ст. 60; із змінами, внесеними законами України від 4 квітня 2013 року № 164-VII, № 176-VII і № 181-VII та від 21 травня 2013 року № 283-VII) такі зміни:

1) у статті 1:

в абзаці другому цифри «363.122.944,1» і «315.517.183,6» замінити відповідно цифрами «363.129.749» і «315.523.988,5»;

в абзаці третьому цифри «412.406.205,7» і «363.922.469,8» замінити відповідно цифрами «412.413.010,6» і «363.929.274,7»;

2) внести зміни до додатків № 1 і № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» відповідно до додатків № 1 і № 2 до цього Закону.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 2 липня 2013 року.
№ 381-VII.

(Додатки див. на сайті www.golos.com.ua).

Закон України

Про внесення змін до статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Статтю 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 5-6, ст. 60; із змінами, внесеними законами України від 4 квітня 2013 року № 164-VII, № 176-VII і № 181-VII та від 21 травня 2013 року № 283-VII) доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) за рішенням Кабінету Міністрів України для забезпечення виконання зобов'язань Державного концерну «Укроборонпром».

Умови надання державних гарантій встановлюються Кабінетом Міністрів України».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 4 липня 2013 року.
№ 396-VII.

«Будь–яку справу можна вирішити. Якщо хочеш це зробити»

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Нещодавно відзначали 150-річний ювілей залізничних військ України. Чим нині займається цей підрозділ, в інтерв'ю «Голосу України» розповідає його командувач Микола МАЛЬКОВ.

— Миколо Івановичу, очолювана вами служба за змістом військова, а за формою начебто не зовсім: вона підпорядкована цивільному Міністерству інфраструктури. Зміна вивіски не вплинула негативно на її боєздатність?

— Жодного конфлікту між змістом і формою немає. Навпаки, дах цивільного відомства вберіг залізничні війська від ліквідації. Була така ініціатива — скоротити нас як специфічний підрозділ Збройних сил. Спасибі, тодішній міністр транспорту Георгій Кирпа наполіг, аби залізничні війська залишилися, але в новому статусі... Ми органічно вписалися у цивільну структуру, не розриваючи зв'язків з Генштабом ЗС. Понад те, наші повноваження стали ще ширші. Якщо раніше залізничні війська призначалися для технічного прикриття і відбудови тільки залізниць, то нині Державна спеціальна служба транспорту виконує завдання із забезпечення сталого функціонування національної транспортної системи країни в цілому. Маю на увазі об'єкти Укрзалізниці, Укравтодору, Укрморрічфлоту, Державіаадміністрації. І все це поєднуємо з програмою бойової підготовки, участю в комплексі командно-штабних навчань, на яких щоразу доводимо свою незмінно високу боєздатність.

Торік, наприклад, на Дніпропетровщині відбулися наймасштабніші за останні чотирнадцять років тактичні військові навчання «Перспектива-2012». У їх рамках особовий склад 194-го понтонно-мостового загону Держспецтрансслужби блискуче виконав складне завдання — спорудження наплавного залізничного моста. Навіть звиклі до всього за довгі роки служби мої колеги-генерали не втрималися від захоплення, коли мостом проїхав ешелон, завантажений бойовими машинами десанту та бронетранспортерами, і колона автомобілів. Мені було дуже приємно від цих схвальних оцінок колег та двох міністрів — оборони й інфраструктури.

Отож доповідаю по-військовому чітко: і за формою, і за змістом ми здатні в повному обсязі вирішувати покладені на нас завдання в системі національної і воєнної безпеки.

— Очевидно, для Держспецтрансслужби успішна участь у військових навчаннях не єдина нагода довести, що структура цивільного відомства «тримає порох сухим». Розмінування смертоносних «сюрпризів» часів Другої світової — це не імітація воєнних дій, не кіношна реконструкція історичних подій, а конкретна небезпека в конкретних бойових обставинах...

— Сапери — окрема гордість нашої служби. Вони, розміновуючи залізничні шляхи, ризикують життям по-справжньому, без вигаданих кінотрюків. Уявіть собі: мирний час, рідна земля, вбережена, слава Господу, від воєнних конфліктів, що спалахують навіть на теренах колишнього СРСР, не кажучи вже про далекі кутки планети; вдома чекають родини... І все це може бути перекреслене вибухом. Та наші бійці змушені «йти на війну за мирним призовом» заради безпеки інших. На прилеглих до залізниці територіях ще чимало небезпечних «скарбів», прихованих з часів останньої війни.

Для їх знешкодження створено мобільні групи розмінування: на їх рахунку зачищені від вибухонебезпечних боєприпасів території Одеської, Львівської, Південно-Західної залізниць. Знаєте, якби наші сапери залишали після кожного знешкодженого снаряда зарубки, як це роблять снайпери, то для такого «трудового звіту» не вистачило б місця на найдовших ручках металошукачів.

Позаторік, для прикладу, на станції Зелений Гай Одеської залізниці виявили майже 600 снарядів і мін (у тротиловому еквіваленті це понад 5 тонн) німецького маркування. Щодня біля цих активних боєприпасів проїжджали тисячі пасажирів, не підозрюючи, що будь-якої миті їхній маршрут може пролягти на небеса... Завдяки мужності, філігранній майстерності саперів Держспецтрансслужби та придбаному нами європейському обладнанню тепер можна подорожувати в цьому напрямку без ризику для життя. Небезпечну знахідку наші фахівці ліквідували і минулого року: поблизу станції Верба на Рівненщині — за кілька метрів від колії — сапери виявили майже 300 снарядів, зона ураження від вибуху яких становила майже півкілометра. Всього торік ми знешкодили 700 вибухонебезпечних предметів. Відзначилися ми й нинішнього літа. Можна ставити вже 610 «зарубок». Остання операція розгорнулася на Харківщині, неподалік залізничної колії в селі Пролетарка. Тільки за два дні сапери знайшли та дістали з двометрової глибини тонну вибухівки...

Одне слово, якщо раніше хтось іронізував на тему: «з ким збирається воювати цивільне міністерство, обзавівшись військами», то тепер може одержати чітку відповідь: ми воюємо за життя і спокій людей. Воюємо часто в бойових умовах: недаремно тим, хто знешкоджує вибухівку, присвоюють статус учасника бойових дій, а військовослужбовців — полковника Ігоря Курбатова і майора Сергія Білевича торік нагородили орденами «За заслуги». Медалі «За військову службу Україні» також удостоївся старший сержант служби за контрактом Андрій Бондаренко.

Згадаю побіжно про ще одні, майже фронтові умови. Щодня дорогами України провозять 80 небезпечних і особливо небезпечних вантажів. Це також причина для нашої пильності. Ми виконуємо роль такого собі МНС на транспорті. Якщо якась нештатна ситуація — на кшталт техногенної аварії поблизу села Ожидів на Львівщині, — аварійно-рятувальні підрозділи працюють безпосередньо в епіцентрі катастрофи.

— Один із офіцерів, який служить у вас за контрактом, зізнався, що до такого рішення, крім усього іншого, його підштовхнула надія одержати квартиру. Каже, що саме в Держспецтрансслужбі це не така вже й «екзотика»: будують багато, і квартирна черга просувається не черепахою, а експресом.

— Правду сказав. Хоча про експрес трохи перебільшив. Ми хотіли б досягти такого темпу, але поки що рухаємось, якщо вже вживати залізничну термінологію, зі швидкістю пасажирського потяга. Головне, їдемо впевнено до кінцевої зупинки — подолання квартирної черги у всіх гарнізонах нашої служби.

Коли вісім років тому ми пішли з Міноборони, зрозуміли, що виживати як окремій структурі доведеться самим: ніхто нам квартир на тарілочці з ключами не підноситиме. А що означає мати свій дах над головою, я добре знаю за понад сорок років служби. Безквартирний офіцер насамперед сушитиме собі голову, як і де йому жити, куди забрати родину, а військові обов'язки — хочеш-не-хочеш — відходять на задній план. Тому житло — це не просто певна кількість квадратних метрів, а й додатковий стимул до сумлінної служби.

І ми попри всі фінансові кризи почали працювати над втіленням житлової програми. За неповних вісім років наші військовики власними силами побудували та реконструювали 15 житлових об'єктів: у тих містах, де розташовані підрозділи Держспецтрансслужби. Все, що могли перебудувати, вже здали. 99 відсотків завдань виконуємо власними силами, а це значно здешевлює вартість квадратного метра. Наприклад, ми вклали у ці 15 об'єктів 43,5 мільйона гривень, а зекономили 55 мільйонів. Понад 50 відсотків офіцерів, прапорщиків і контрактників уже одержали соціальне житло — квартири європейського типу. До речі, будинки, перекроєні нами з колишніх казарм у Чернігові та Конотопі, вважаються найкращими в місті. Квартири просторі, в кожній гардеробна кімната, індивідуальне опалення, склопакети. А в Харкові кілька років тому після реконструкції будівлі штабу на житловий дім у нас взагалі не залишалося жодного безквартирного. Такого в інших військах навіть уявити собі не можуть! Так було доти, щоправда, доки не зголосилося до нас поповнення. Справді, чому б не іти служити в залізничні війська, не укладати контракти?

Плани у нас ще грандіозніші. «Підтягнути» Київський гарнізон: для цього на території нашої частини пропонуємо взагалі спорудити багатоквартирний будинок для силовиків з усіх відомств. Продовжити роботу в регіонах. Тобто вийти на швидкість експреса і забезпечити житлом усіх наших військовослужбовців. Чому б ні? Знаєте, я переконаний: будь-яку справу можна вирішити. Якщо, звісно, ти хочеш це робити.

Розмовляла
Людмила КОХАНЕЦЬ.

Фото прес-служби ДССТ.

ІЗ ДОСЬЄ РЕДАКЦІЇ

Генерал-лейтенант Микола Мальков народився в місті Тобольську Тюменської області. Закінчив Тюменське вище військово-інженерне командне училище, Військово-інженерну академію, Академію Збройних Сил України. Понад сорок років віддав військовій справі. З вересня 2004 року — голова Адміністрації Державної спеціальної служби транспорту (ДССТ). Нагороджений кількома орденами, іменною вогнепальною зброєю, відзнакою Міноборони «Знак пошани». Кандидат військових наук. Почесний залізничник. Заслужений будівельник України.

ДОВІДКОВО

Наплавний залізничний міст — унікальний транспортний засіб, що забезпечує переправу через водні перешкоди залізничного рухомого складу та автомобільної техніки як у мостовому варіанті, так і в поромному. Він використовується не лише в інтересах оборони, а й у мирний час: під час будівництва позакласних і великих мостів та під час ліквідації наслідків техногенних і природних катастроф. До речі, 194-й понтонно-мостовий загін брав участь у подоланні лиха, заподіяного західним областям України повінню 2010 року.

КРИМІНАЛ

Подвійний напад на Андрія Садового

Суботній вечір 20 липня завершився прикрим подвійним інцидентом для міського голови Львова Андрія Садового. Невідомий двічі напав на нього — цей факт підтвердила й керівник ЦГЗ УМВСУ в Львівській області Світлана Добровольська. Обставини інциденту такі: перший напад трапився близько 18-ї години на площі Ринок біля входу до львівської міськради — невідомий підійшов до міського голови Андрія Садового і вдарив його кулаком в обличчя. Після цього Андрій Садовий написав заяву до Галицького райвідділу міліції. Оскільки міський голова Львова не користується послугами особистої охорони, то міліціонери, які розпочали оперативно-розшукові заходи, почали супроводжувати його в штатському. Вже за декілька годин, о 22 годині 30 хвилин, коли Андрій Садовий повертався з роботи додому, на перехресті площі Ринок та площі Катедральної невідомий ударив міського голову ногою у спину. Одразу після цього його і затримали міліціонери.

За словами Світлани Добровольської, нападником виявився 32-річний львів'янин. Однак чітко пояснити мотиви скоєного він поки що не може. За неофіційною інформацією, цілком імовірно, що чоловік має психічні проблеми, водночас у момент нападу він був у тверезому стані. Правоохоронці вже порушили проти нього кримінальне провадження за ознаками статті кримінального кодексу про хуліганство, він перебуває під вартою.

Суботній інцидент для самого Садового завершився благополучно, принаймні за інформацією його прес-служби, він зумів ухилитись від удару в обличчя. За попередньою інформацією, Андрій Іванович не отримав якихось ушкоджень чи травм. Варто сказати, що сам напад відбувся у надзвичайно людному місці, адже площа Ринок, де розташована Львівська ратуша і міськрада, навіть пізно увечері є доволі людним місцем. До того ж у суботу, 20 липня, на площі Ринок відбувався 5-й міжнародний зліт шанувальників старих «ЗАЗів», а сама площа є улюбленим місцем відпочинку як львів'ян, так і численних туристів.

Олександр СИРЦОВ.
Львів.

«Хабар» перерахували державі

Працівники Міндоходів Сумщини збагатили державну скарбницю... валютою. Під час операції «Кордон» у Бурині вони затримали іномарку, що прибула із сусідньої Росії з 127 кілограмами паюсної ікри. Щоб урятувати контрабандне добро, «купці» запропонували патрулю хабар — 10 тисяч доларів і 3 тисячі євро. Та «залагодити справу» не вийшло — на зап'ястках давальників клацнули кайданки.

За вироком суду обох гурманів позбавлено волі. Валюту перераховано у дохід держави.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Щодня дорогами України провозять 80 небезпечних і особливо небезпечних вантажів

15 липня. *Перше засідання ЦВК під головуванням Михайла Охендовського* (праворуч). *Заступник Голови ЦВК Андрій Магера, Голова ЦВК Михайло Охендовський під час засідання Центральної виборчої комісії, на якому було встановлено результати на проміжних виборах народного депутата України 7 липня 2013 року в одномандатному виборчому окрузі № 224 (м. Севастополь).*

16 липня. *Під Київським апеляційним господарським судом Українське товариство сліпих спільно з громадськістю провели акцію проти намагань рейдерського захоплення бази відпочинку для незрячих.*

17 липня. *Львівська область. У Міжнародному центрі миротворчості та безпеки (МЦМБ) Академії сухопутних військ розпочалися українсько-американські двотижневі військові навчання «Репід Трайдент-2013».*

18 липня. *Учасники врадіївської ходи провели мітинг під будівлею Міністерства внутрішніх справ України в Києві з вимогами переатестації всіх працівників правоохоронних органів і притягнення до відповідальності міліціонерів, причетних до порушень закону та прав громадян.*

19 липня. *Київ. Переможці шахової розважальної вікторини для дітей Ілля та В'ячеслав Рибачики беруть участь у тренувальній сесії з міжнародним гросмейстером, засновником ВБФ «Дитячі шахи» Оленою Бойцун під час святкування Дня шахів у столичному Будинку вчених.*

20 липня. *Київ. Під час акції проти будівництва у Десятинному провулку активісти зруйнували паркан та засипали котлован.*

21 липня. *Київ. Представники громадських і політичних організацій у день народження Олени Теліги прийшли на пам'ятний захід до Бабиного Яру.*

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Євгена КРАВСА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Укрінформу

Депутат бундестагу ВЕЛЬМАНН: «Членство України в ЄС можливе в недалекому майбутньому»

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Пане Вельманн, ви вже багато років професійно займаєтеся українською політикою. Що вас приваблює в цій країні?

— У комітеті з закордонних справ бундестагу кожний вибирає собі країну, яка здається йому найцікавішою. Я вибрав Україну, бо вона в перехідній фазі, там ще можна — разом з українськими політиками — багато чого змінити, багато чого досягти. Це дає почуття задоволення.

— Ви багато разів бували в Україні, зустрічалися там з політиками на вищому рівні, опозицією та простими громадянами, наприклад, з футбольними фанатами під час чемпіонату Європи. Наскільки європейською здалася вам ця країна?

— У тому, що Україна за своєю культурою, за своїми традиціями, за своєю релігією є частиною Європи, немає жодного сумніву. Київ — це європейська столиця. Західна частина України дещо ближча до західної Європи, східна ближча до Росії, яка, до речі, теж є частиною Європи. Та й на сході України, як свідчать останні опитування громадської думки, жителі здебільшого вітають зближення з Європейським Союзом.

— Який у вас найяскравіший спогад про Україну?

— Найяскравіше, мабуть, те, що представники всіх політичних партій, всіх верств населення говорили мені, що вони почуваються європейцями, які прагнуть якскоріше потрапити до Європейського Союзу. У моїх українських співрозмовників іноді проскоплюються деякі сумніви щодо конкурентоспроможності України на західному ринку. Це ті само почуття, які були в 1993 році в Польщі. І там, коли Польща підписала Угоду про асоціацію, були побоювання, що західні підприємства, великі голландські сільськогосподарські фірми, наприклад, розорять польських фермерів. Але цього не сталося. Навпаки: капітал приплив до країни, ноу-хау прийшло до країни. Сьогодні Польща один із найсильніших і найпадійніших східних партнерів у ЄС. Такі ж можливості я бачу й для України. І навіть, можливо, ще більші, тому що технологічна база в Україні дуже сильна.

— Ви є одночасно членом Німецько-російської та Німецько-української парламентських груп. Оскільки Україна нині вагається між ЄС і Росією, не чи приводить це вас само-го до внутрішнього конфлікту?

— У жодному разі. По-перше, у мене немає враження, що Україна вагається. Усі — і уряд, і прем'єр-міністр, і президент країни — прагнуть асоціації України з Європейським Союзом. Мені зрозуміла певна нерішучість українців у цьому питанні, бо Росія є найбільшим торговельним партнером України, і вони не хочуть побити горщики з росіянами. Але у країни має бути концепція XXI століття. Потрібно перебороти уявлення, які панували в часи «холодної війни». Це тоді можна було говорити, входить Україна в ту чи іншу сферу впливу. Нині ми всі в Європі маємо об'єднатися. Така само роль і в Росії. Не як члена Європейського Союзу в недалекому майбутньому, а в тісній економічній і політичній асоціації з ЄС. У обох цих країн — європейська доля.

— Понад рік тому ви висловилися за підписання Угоди про асоціацію з Україною. Чи не змінилися ваші погляди за цей час?

— Шанси на підписання угоди останнім часом значно покращилися. Український парламент ухвалив велику кількість необхідних законів. Президент країни запевнив, що останні підготовчі заходи в узгодженні з європейськими інстанціями будуть проведені в строк. Таким чином до листопада, до саміту у Вільнюсі, все буде зроблено. А психологічні, юридичні перешкоди, зокрема, питання про звільнення пані Тимошенко... Ми завжди казали, що не втручаємося в юридичну сторону питання. Про це, зокрема, заявив міністр закордонних справ Німеччини в червні цього року на зустрічі із Президентом України в Києві. Ми не можемо оцінити, чи справедливі обвинувачення, які висувають-ся проти неї. Є тільки рішення Європейського Суду із прав людини, який установив, що в самому ході процесу були недоліки. На перший план нині вийшло питання, чи не можна з гуманітарних міркувань дозволити Тимошенко лікування за кордоном. Із цього приводу є пропозиції кількох західних країн, зокрема німці запропонували продовжити лікування в Берліні. І у мене створилося враження, що у відповідальних осіб в Україні така точка зору викликає розуміння й що триває пошук рішення.

— Які прогнози у вас для України на вільнюський саміт?

— Моя партія, коаліційний федеральний уряд кажуть: ми хочемо асоціації України в ЄС. Це бажана політична мета. Адже переговори з Угоди про асоціацію успішно завершені. Все вже висловлено та погоджено. Тепер залишилося тільки підписати і ратифікувати. І у мене враження, що підтримка асоціації України в ЄС зростає. Адже ми розуміємо: поки що йдеться не про вступ України до ЄС, а тільки про асоціацію. Якщо вона відбудеться, то я виходжу з того, що й повноправне членство України в ЄС можливе в недалекому майбутньому. Це шлях, по якому ми маємо йти в XXI столітті. Асоціація ж принесе велику технологічну, економічну та політичну користь насамперед Україні. Хочу також сказати, що нині у нас активно дебатуються енергетичні проблеми. Зокрема, нам далеко не байдуже, яким буде в майбутньому енергопостачання України, яка доля спіткає її трубопровідну систему. У цьому питанні ЄС підтримує вашу країну й всіма доступними методами допомагає гарантувати її енергозабезпечення. Ми хочемо перетворити Україну на платформу для енергетичного бізнесу.

Віктор ТИМЧЕНКО.
Берлін.

ПЛАНЕТА

Кремль чудово розуміє виняткову роль Києва

У Росії, по суті, немає експертів по Україні. А ті, хто себе так називає, не знають української мови. Заступник уряду РФ Аркадій Дворкович, відповідаючи на запитання кореспондента «Голосу України»: «Чи є в його оточенні чиновники зі знанням української мови?», — відповів: «Немає».

Але Кремль чудово розуміє виняткову роль України для російської ідентичності, геополітичних можливостей Москви та зовнішньополітичного статусу Російської Федерації — Україна може служити і бар'єром, і мостом для європейської інтеграції самої Росії.

Відбувається це тому, що російська еліта упевнена, що Росія як держава може існувати лише як «велика держава», яка не може бути інтегрована до Європи. А без України, — так вважають у Москві, — відновлення Росії як світового центру сили неможливо.

Сьогодні в оточенні Володимира Путіна та в уряді РФ немає «конфлікту елітних груп». Якщо п'ять-шість років тому деякі впливові чиновники, у тому числі й з російського МЗС, вважали, що стратегія стосовно України не повинна бути «політикою викручування рук», то сьогодні, як випливає із численних заяв прем'єр-міністра, керівників «Газпрому», міністерства оборони, МЗС РФ, у політичному керівництві Росії існує консенсус стосовно Києва.

Згідно з достовірною інформацією, в адміністрації президента РФ створено «ситуативну групу», перед якою поставлено мету — не допустити вступу України до ЄС. До неї, крім чиновників, входять провідні прокремлівські аналітики на чолі з академіком Сергієм Глазьєвим.

Тим часом незалежні російські експерти переконані, що «стратегічна дилема Росії — або спостерігати за тим, як Україна повільно, але неухильно переходить на західну орбіту впливу, або запропонувати привабливу й масштабну альтернативу західному дрейфу».

Нещодавно російський політичний аналітик Валерій Соловей написав, що «на одного українця, котрий працює в Росії, припадає два, які працюють у країнах ЄС, — чи не потужний це аргумент на користь західного вибору?». А Аркадій Мошес, науковий співробітник російського Інституту Європи, в інтерв'ю «Голосу України» заявив: «важко уявити, як здатні перешкодити вступу Україну до ЄС чи в НАТО газова залежність України або експансія великого російського капіталу».

Саме «зразок», «привабливість», «демократичність» своєї політичної системи Росія не може запропонувати Україні. Російські експерти наголошують, що слабкість Росії випливає з її «сили».

Адже ті її позиції, які здаються сильними, насправді найслабші й уразливі. У нинішній Росії в політичному й економічному контексті прогресує й розвивається радянський ренесанс, а нинішня російська влада воскресила віру обивателя у відродження Радянського Союзу, який — нагадаємо, якщо хтось уже забув — сам себе знищив і розвалився.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ФОТОФАКТ

Минулої неділі в Києві відбулося індійське свято фарб Холі.

Фото Михайла КОЙФМАНА/УНІАН.

Військові вертольоти з Хорватії ремонтуватимуть у Севастополі

Замовлення на ремонт шести вертольотів Мі-8, що належать збройним силам Республіки Хорватія, одержало держпідприємство (ДП) «Севастопольське авіаційне підприємство».

За словами директора ДП Василя Зозулі, графік робіт у колективу авіаремонтників доволі напружений: уже до кінця листопада замовник має одержати дві відремонтовані машини.

У перспективі обсяги співробітництва збільшуватимуться. Севастопольцям доведеться також виїжджати до Хорватії, де вони ремонтуватимуть авіатехніку на місці.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Брюссель. Кронпринц Бельгії Філіп під час церемонії складання присяги в палаті федерального парламенту. Після майже 20 років правління король Бельгії Альберт II офіційно зрікся престолу в інтересах свого сина — принца Філіпа.

Фото Photoshot/Укрінформ.

Митники поклали край контрабанді християнських святинь

Дві рідкісні ікони, написані на деревині, та 41 старовинну монету приховала від митного огляду громадянка Молдови, яка переїжджала через кордон у пункті автомобільного пропуску «Могилів-Подільський—Отач» на Вінниччині.

За інформацією прес-служби управління Міндоходів у Вінницькій області, християнські святині — ікони із зображенням Святого та Божої Матері з дитям на руках — мають історичну цінність. Їх, як і старовинні монети, виявили на митному посту «Дністер» під час огляду легкового автомобіля. Громадянка сусідньої Молдови вже пройшла процедуру усного та письмового декларування багажу, що містився в авто. Однак заборонені до вивезення предмети не значилися у списку. Митники знайшли їх під час огляду машини серед особистих речей молдаванки. Християнські святині і монети конфісковано. Покарання за порушення при перетині кордону визначить суд.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 134 (5634)
ВІВТОРОК, 23 ЛИПНЯ 2013

Працівники дослідного господарства «Асканійське», що в Каховському районі Херсонщини, вже відзначили обжинки: озимі пшениця та ячмінь тут вродили на диво щедро — по 57,3 центнера з гектара, *повідомляє наш власкор Сергій Яновський*

Україна посіла 10–те місце у списку найпривабливіших країн для придбання землі з потенційним об'ємом продажу 1,2 млн. га, йдеться у звіті СОТ. Лідером списку є Конго — з 8,1 млн. га, на 6–му місці опинилася Росія — з 2,8 млн. га для продажу *(УНІАН)*

«Аркадія» зірок з неба не хапає, але до ідеалу тягнеться

ЛЮДИНА І СПРАВА

«Аркадія» у перекладі з грецької — щаслива країна. Дещо романтично як для сільгосппідприємства, але коли йдеться про ідеал, то цілком виправдано. ПАП «Аркадія», що в Гусятинському районі на Тернопільщині, зірок з неба не хапає, не вражає масштабами. Це підприємство середньої руки. Воно постійно розвивається, нарощує матеріально-технічну базу, бере не кількістю, а інтенсивністю та якістю, пробує себе у різних напрямках виробництва. Саме господарства з площами до десяти тисяч гектарів мали би стати основою аграрної галузі України.

Микола Пилипів: «Молоду яблуньку, мов дитя, хочеться пригорнути».

З думкою про землю

— Це дає змогу тримати господарку в полі зору, — переконаний директор «Аркадії», заслужений працівник сільського господарства України, депутат обласної ради Микола Пилипів. — Ми не намагаємось набрати якомога більше землі, обробляємо 4 тисячі гектарів. Головне — добре подбати про кожен з них, дати ґрунту все необхідне, грамотно підживити й захистити посіви. Звичайно, хочеться мати максимальну віддачу, але не ціною виснаження землі. Ми ж не прийшли, ми тутешні. А ще я знаю практично всіх людей, у кого орендую землю, потреби населених пунктів і намагаюся в міру можливостей допомогти.

Тут сіють всього потроху, ретельно дотримуючись сівозміни. На чомусь виграють, на чомусь програють, але від правил сівозміни не відступають.

Микола Іванович з гордістю показує поля. Ревниво спостерігає за моєю реакцією: чи зможу належно оцінити побачене? Пишатися є чим. Стоїть стіною пшениця, яку ось-ось почнуть збирати, смарагдом виблискують на сонці соя, кукурудза, он стрункі соняшники, он пишаються густою шевелюрою цукрові буряки...

Буряки тут вміють вирощувати. Торік з кожного гектара в середньому зібрали 60 тонн. За такої врожайності, звісно, вони не були збитковими. Микола Іванович прогнозує, що цього року цукрозаводи матимуть труднощі із сировиною, то поки що угоди з ними не укладає. Ситуація до осені проясниться, тоді можна буде вибрати вигідніші умови.

ДО РЕЧІ

Нинішнього року багато господарств відмовилися від солодких коренів, мовляв, торік вони були практично збитковими, ще старі запаси цукру великі, тож буряк не буде в ціні. Область різко скоротила посіви. А в «Аркадії» посіяли понад 500 гектарів. Лише де-не-де на площах видніються «залисини», бо весна була складною, але в цілому посіви в гарному стані.

Хоч і пообідня пора, але комбайни тільки тепер вийшли обмолочувати ріпак. Дощі в липні перепадають часто, це стримує жнива. Микола Іванович вітається із своїм заступником по рослинництву Степаном Костишиним, комбайнерами Василем Витвицьким і Петром Гутманом, який працює в парі із зятем Андрієм. До речі, механізатори в «Аркадії» і двоє синів Петра Миколайовича: Віктор і Микола. Сімей тут немало. Спочатку молоді рвалися за кордон на заробітки. Але тепер — робота поруч з домом, пристойна платня, непоганий соціальний пакет... Як то кажуть, від добра добра не шукають. Запитань до керівника немає. Робочий механізм діє чітко і злагоджено.

Щодо ріпаку цьогорічна ситуація не дуже сприятлива. Порівняно з минулим роком на ринку пропонують за тонну на тисячу гривень менше. Площі на наступний рік під цією культурою, можливо, й дещо відкоригують, але це добрий попередник, тому різко скорочувати їх не будуть. До речі, подекуди вже видніється рілля: паралельно із жнивами готують лан до сівби озимих. На черзі — збирання пивоварного ячменю. Тут «Аркадія» тісно співпрацює з київською «Оболонню», яка допомагає насінням, деколи — кредитами, а взамін отримує якісну сировину. Пшениця — святе діло. По-перше, це хліб, а по-друге — з людьми за оренду землі треба розраховуватись. Пшениця в «Аркадії» другого класу, з неї і хліб добре вдається, і вареники, й випічка. Дехто з керівників, які «присі-

Прийшла пора — картоплю в яму

Ще не з'їли старої, а вже на порозі нова. Як бути?

ПРОБЛЕМА

Питання актуальне для більшості селянських родин. Бо саме вони вирощують на своїх городах левову частку картоплі, моркви, буряків... Їдять самі, везуть на базари, годують скотину, а таки не встигають спорожнити льохи до нового врожаю. І тільки-но на грядках з'являється молода картопля, стару починають вивозити в ями з перегноєм. Це повторюється вже кілька років. А вийти із зачарованого кола неприбуткової праці люди не можуть. То, може, варто трохи зменшити картопляні апетити?

Щоб город бур'яном не заріс

— Мамо, он сусід міг би вам раз на тиждень банку молока приносити. А то картопля є, а до неї ще б кисляку, — так моя знайома починає розмову із домашніми. — А ми б отой город, що за селом, комусь віддали, нехай би там траву посіяв.

— Яку траву? Він мені за рік таких бур'янів розведе! Хто потім сапатиме?

— Та ми ж картоплі стільки не з'їдаємо. І свині не тримаємо. А всю весну та літо сади, сапай, підгортай, з жуками воюй... Мені ж із Хмельницького до вас доїхати — це сто кілометрів, дорога стільки забирає, що той мішок картоплі вже золотим стає.

Розмова так нічим не закінчується. Мовляв, нехай ще цього року викопаємо ту картоплю, а там видно буде.

Можна не сумніватись, що подібні діалоги майже слово в слово відбуваються в різних селах у тисячах родин. Чому ж так важко зменшити картопляні поля? Невже й справді спрацьовує анекдотична жадібність, що примушує українця ще й на межі посадити бурячки?

Думається, проблема глибша. Сьогодні в області 260 тисяч гектарів обробляється саме населенням. Це — чверть усієї ріллі. І якщо на орендованих землях працює переважно техніка великих агрокомпаній, то на городах тяжко трудяться самі землевласники.

Тож, здавалося б, селянин інвестору не конкурент. Особливо, що стосується зернових та олійних культур. Хоча навіть при цьому люди примудряються вирощувати на своїх ділянках до тринадцяти відсотків від загального врожаю зернових. А що стосується овочів та картоплі, то тут особлива ситуація. Те, що тяжко й невигідно великим господарствам, тягнуть на своїх плечах люди.

ФАКТ

Щороку в приватних господарствах України вирощують від 22 до 26 мільйонів тонн картоплі. З них близько семи мільйонів тонн не вдається спожити чи переробити, бульби просто згнивають.

Не так звичка, як безвихідь

У тому, що спрацьовує вироблена десятиліттями звичка засаджувати город бульбою, теж можна не сумніватись. Але і в неї є свої причини. Якщо не садити картоплю, то що кинути в ріллю? Хоч би якою цінною валютою на світових ринках вважалось збіжжя, селянин не буде від нього ні ситим, ні багатим. На базар з мішком зерна не поїдеш. Та й худобі все не згодуєш. А картопля і в господарстві згодиться, і до столу, і чи не найголовніший товар на продаж. Щоправда, з останнім стає дедалі важче, бо картопляна валюта падає в ціні.

У виграші той, хто виростить, а головне — зуміє продати ранній врожай. Але подільські картоплярі не встигають за регіонами з комфортнішим кліматом. Максимум, що можуть заробити, це вісім—дев'ять гривень за кілограм молодих бульб. О цій порі про таку ціну вже не варто й мріяти. Три-чотири гривні за кілограм — найбільше, що вторгуєш. І з кожним днем ціна падає. Мінімуму вона досягне під час масового збирання врожаю. Тоді закупники дають в селах менше гривні. Минулими роками господарі шкодували віддавати тяжко вирощений врожай за копійки. Як буде тепер, важко сказати. Бо вже вкотре багатьом селянам доводиться просто викидати залишки картоплі на поля. Тож нехай хоч сотня, а таки буде в кишені.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ВИХІД ІЗ ГЛУХОГО КУТА

Для директора Хмельницької державної сільськогосподарської дослідної станції Інституту кормів та сільського господарства Поділля НААН Миколи Сучека картопля — особлива тема. Адже на станції здавна займаються вирощуванням елітного насіння:

— Багато хто й уявити не може, яка це клопітна праця — виростити її з пробірки. Догляд і умови для крихітних рослин мають бути ідеальні. Не кажу вже про те, скільки разів треба пересадити, поки бульба опиниться в полі. Так ми отримуємо кращу еліту. А потім продаємо її по... три гривні за кілограм. Це ціна, що не відповідає жодним затратам.

Тут же розповідає про типову для супермаркетів картину: ось єгипетська картопля — вісім гривень за кілограм, ось українська — за шість. Несправедливо, бо наш товар нічим не гірший від імпортного. Але й така ціна для селян, як і для дослідної станції, тільки мрія. Бо на прилавки супермаркетів їхній бульбі не пробитись.

Найпростіше звалити вину на власників магазинів, мовляв, перекривають шлях вітчизняному виробникові. Та насправді це не так. Інколи вони йдуть на експеримент, виставляють на продаж продукцію місцевих господарств. Але неприваблививий вигляд брудних овочів не може компенсувати навіть значно нижча ціна. Покупці готові платити більше за якісніший товар. А хто шукає дешевого, їде на базар.

Туди ж їдуть і селяни. Хто на електричках, хто на маршрутках, хто на стареньких авто везе свій мішечок із картоплею. Робота важка, торгівля не дуже жвава, заробітки невеликі. Але є кілька невідворотних факторів, що змушують це робити. Насамперед, більшість господарів просто не допустять, щоб город заріс бур'яном. А обрати перспективнішу культуру не дає як багатовікова традиція, так і сучасний сільськогосподарський ринок.

— Але не треба думати, що виходу немає, — переконує Микола Сучек. — Якщо єгиптяни навчились мити, фасувати і просувати на чужі ринки свою продукцію, то хіба цю науку не може освоїти український селянин. Чому б і у нас не з'явитися таким торговим маркам, як «Картопля-стар» чи щось таке? Це не жарт, а єдиний можливий шлях для виживання сільських трударів. Тільки об'єднуючись, створюючи невеликі господарства, вперто проштовхуючи свій товар на ринку, вони зможуть отримати прибутки. Бо інакше є два варіанти: або з мішком на плечах на стихійний міський базар, або одразу картоплю із льоху — на гній.

Якщо не садити картоплю, то що кинути в ріллю?

ли» на монокультури, радить купити пшеницю, щоб віддати за паї, мовляв, менше мороки. Але Микола Пилипів й уявити собі такого не може. Як це на землі — та без хліба?

Як і без тваринництва. Нещодавно на підприємстві освоїли ще одну галузь — свинарство. Реконструюють старі приміщення, запроваджують сучасні німецькі технології. Почали з репродуктора, тепер нарощують поголів'я. До кінця року директор сподівається довести його до трьох тисяч, а наступного — подвоїти. Зі своїми спеціалістами він не пропускає жодного цікавого семінару, виставки. Часто буває за кордоном. Щоб повчитися, а не відпочивати.

На Спаса освятять сад

Нове захоплення Миколи Івановича — яблуневий сад. До садівництва тернопільських аграріїв заохотив голова облдержадміністрації Валентин Антонович Хоптян. Він ставив за приклад вінницьких, буковинських садоводів, посилав до них вчитися. Колись мало не в кожному селі був колгоспний чи радгоспний садок, потім цю галузь занедбали. Тепер вона в області отримала друге дихання, адже й місцеве керівництво, й держава до цього заохочують. Садять з розмахом: десятками, сотнями гектарів. Біля центральної садиби «Аркадії» на гектарі вже підростає яблуневий сад, навіть плоди червоніють. То була, сказати б, проба пера, а ще намагання захиститися від вітрів, які постійно гуляють тут, на горі, що поблизу села Оленівки. А промисловий сад на 20 гектарах за сучасною технологією заклали минулого року. На Спаса його хочуть освятити. Кожне деревце підв'язане до шпалери, акуратно підрізане, налагоджено крапельне зрошування. В саду працює більше 20 осіб. Доведеться будувати сховище для фруктів. Згодом можлива й переробка, пропозицій вистачає.

У зоні впливу «Аркадії» п'ять сіл: Оленівка, Буцики, Товсте, Гримайлів, Клювинці, в тутешніх селян підприємство орендує земельні наділи. Окрім орендної плати, бере на себе вирішення багатьох соціальних проблем. Завідувачка одного з ФАПів попросила полагодити хоча б одну кімнату — дах тече. Перекрили металочерепицею весь будинок, капітально відремонтували, залишилось благоустроїти. Знають дорогу до «Аркадії» директори шкіл, завідувачки дитсадків, клубів, священиків...

Комбайнер Василь Витвицький сім років працює в «Аркадії».

Сама бачила, як наполегливо домовлявся Микола Іванович, щоб у Клювинці на День села приїхав гурт «Баби» з Тернополя, мовляв, селяни його дуже люблять.

«Трохи по-колгоспному»

Мало хто з господарників нині бере на практику учнів професійних училищ. Усі хочуть кваліфікованих фахівців, та ще з досвідом роботи... В «Аркадії» на сучасній техніці практикуються вихованці навколишніх училищ: Гримайлівського, Скалатського, Хоростківського... До 30 душ. Старанних запрошують на роботу.

— Я ще трохи працюю по-колгоспному, — зізнається Микола Іванович.

Це означає — з увагою до людей. Зрештою, не все погане було в колгоспному ладі. Можливо, на фоні інших керівників-аграріїв, які мчать на «лексусах» через кріпосні села, а то й узагалі туди не навідуються, він видається диваком. Чи багато хто з них зупиниться, щоб підвезти подорожнього? Люди складають ціну керівникові не по високих врожаях чи надоях, а по тому, наскільки він доступний, людяний, свій... А таких — із широким спектром моральних цінностей — нині, на жаль, не так багато. Але поруч з Миколою Пилипівим працюють син, зять, тож є надія, що вони візьмуть від нього найкраще.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.
Фото автора.

ТИМ ЧАСОМ

Про благодійність Микола Пилипів розповідає скупо. І якби не медик Леся Шмагло, котру підвезли по дорозі, то я б не дізналася про деталі, що свідчать про чуйність керівника. Коли син жительки Гримайлова два тижні пролежав у комі, а лікування на добу коштувало кілька тисяч гривень, допоміг Пилипів. Хлопчина одужав. Везуть у поле обід механізаторам, завертають і до самотньої старенької жіночки, щоб і вона гарячого поїла. Селяни знають: у важку хвилину директор допоможе. Працівники підприємства можуть розраховувати на безвідсотковий кредит. Комусь, наприклад, не вистачає на автомобіль, хтось будову розпочав... Обіди в їдальні — за символічну плату: 50 копійок.

ПОДРОБИЦІ

Тримаєш худобу — одержуєш гроші

Розвитку сільських територій Закарпаття приділяється серйозна увага. Оскільки понад дві третини населення проживає в селах. Тому департаментом агропромислового розвитку облдержадміністрації і розроблено низку програм.

— Зокрема, за програмою підтримки тваринництва селянам виплачується дотація за утримання молодняка великої рогатої худоби, який отелився в їхніх господарствах, та за збереження тварин до певного віку. Так,

250 гривень за кожну голову отримує господар за молодняк віком від 3 до 6 місяців, 500 гривень — за тварин віком від 6 до 9 місяців, 750 гривень — від 9 до 12 місяців, 1000 гривень — від 12 до 15 місяців.

Власники тварин можуть подавати документи на отримання дотації у сільські, селищні, міські ради щомісячно, — каже заступник директора департаменту агропромислового розвитку ОДА Юрій Лесьо. — Підставою для отримання грошей є запис у погосподарській книзі, що ведеться відповідною радою, або ж видана довідка про це. Кошти переказуються на банківський рахунок власника тварин.

Із держбюджету на підтримку тваринництва у першому півріччі отримано 6,7 млн. грн. Також до Мінагрополітики України вже подано інформацію для нарахування дотацій у сумі майже 6 млн. грн. Для цієї ж мети з обласного бюджету виділяється понад 2,5 млн. грн.

Отже, держава у такий спосіб стимулює селянина.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

До міста по дармові дрова

Запасатися дармовим паливом мешканці приміських сіл та селищ відтепер будуть не в лісі, а безпосередньо в Херсоні. Муніципальна влада дозволила всім бажаючим рубати тут сухі дерева на дрова.

Обмежень тільки два: по-перше, не можна одразу хапатися за сокиру чи бензопилку — спочатку треба подати заявку до міськвиконкому і тиждень почекати, доки прийде комісія, огляне клен, тополю чи акацію, підтвердить, що дерево необхідно прибрати, та видасть громадянину відповідний акт на право вирубки. По-друге, забороняється самотужки зносити насадження в охоронній зоні газопроводів та ліній електропередач, щоб випадково не пошкодити комунікації через необережність.

У відділі екології Херсонського міськвиконкому кажуть, що оголошення про дармові дрова справді зацікавило людей: на «гарячу» лінію дзвонять десятки охочих нарубати собі палива. Причому цікавляться не тільки власники приватних будинків із печами, а й господарі теплиць, котрі також потребують чимало деревини для підігріву взимку та на початку весни.

Проте й муніципальній владі така співпраця вигідна: у місті нині налічується понад шістсот аварійних дерев, які можуть упасти на машини чи пішоходів. Для їх спилювання та прибирання хмизу й гілок наймають вантажівки та автовишки, що кожного разу обходиться у 700—1000 гривень. Через брак коштів у міському бюджеті прибрати вдається лише по 5-6 старих дерев щотижня, а цього вочевидь недостатньо. Тому оплата дровами за послуги добровільних помічників допоможе швидше позбавити вулиці міста від насаджень, які вже віджили своє.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Подарунок «Хлібодару»

УРОЖАЙ — 2013

Цьогорічне літо лояльне до хлібороба, принаймні, на Сумщині. Було треба дощів, вони йшли, а в жнива — перестали. Найбільше ранніх зернових збирають у Сумському районі — в середньому 43 ц/га. Це на 5,7 ц більше, ніж у середньому по області. Головний агроном ТОВ «Хлібодар» Микола Степаненко вважає: на показники багато в чому вплинуло те, що в Сумському районі немає крупних агрохолдингів.

— У Степанівці, Кіндратівці, Юнаківці, Северинівці, Миколаївці, Яструбиному, Склярівці, Олексіївці та інших селах господарюють наші, доморощені, — каже директор ТОВ «Хлібодар» Сергій Карпенко. — В нас таких людей називають фермерами.

Утім, як на фермерське господарство «Хлібодар» завеликий. Товариство обробляє 5,5 тисячі га землі на територіях трьох сільрад. Ми побували на жнивах у Степанівці. Поки комбайн наближався загінкою, С. Карпенко ділився хліборобськими клопотами. Вони традиційні.

— Виграє той, хто притримає урожай до зими, — вважає Сергій Михайлович. — У липні-серпні ціни на зерно найнижчі. Але саме на цей період припадають наші найбільші капіталовкладення у рослинництві: одразу ж треба дискувати, орати, і вже 25 серпня ми починаємо знову сіяти озимі. Вкладаємо кошти в пшеницю аж 18 місяців: рік від посіву до посіву і ще півроку витрачаємося на збирання, і лише потім настає сприятлива мить для реалізації. Але собівартість така, що на нульову рентабельність можна вийти, лише збираючи 35—40 центнерів з гектара.

— Ми думаємо, це робиться штучно, — вважає М. Степаненко. — Великі монополісти-зернотрейдери хочуть все скупити задешево.

— Але ж так було завжди — принаймні, в останні роки? Ви вже могли б звикнути, пристосуватись...

— Справді, так було й раніше, але раніше в процес втручалася держава, — відповідає С. Карпенко. — Аграрний фонд пропонував вищі ціни, і зернотрейдери були змушені до них підтягуватися. Цього року держава поводиться пасивно. Верховна Рада долею хлібороба не переймається: пішла на канікули. А у нас зараз — самий пік, південні області жнива вже закінчили.

Невеликі, якщо порівнювати із гігантськими агрохолдингами, господарства Сумського району зберегли тваринницьку галузь. Тваринництво — це основні робочі місця на селі. В «Хлібодарі» працює 200 осіб. Товариство має кілька сотень голів великої рогатої худоби, близько 500 дійних корів. Багато землі відводиться під корми, під ранніми зерновими — лише 1200 га.

— Таких, як ми, небагато залишилось, — каже Карпенко. — Найважче було пережити 2008—2009 роки.

Директор і головний агроном ТОВ «Хлібодар» — Сергій Карпенко (ліворуч) і Микола Степаненко.

ФАКТ

На період жнив «Хлібодар» додатково наймає 10—15 сезонних працівників. Цього літа зерно збирають двома власними комбайнами і двома орендованими. За два тижні, переконаний Карпенко, із ранніми закінчать. А всього на круг, сподіваються у «Хлібодарі», лани дадуть не менше 50 ц зерна з гектара. Це буде вагомим внеском підприємства до засіків області.

На Сумщині цього сезону планують зібрати 3 млн. тонн зернових. Такої цифри область не мала з 1939 року — від часу свого створення. Поки що все йде «за графіком». Цьогорічна урожайність зернових перевищує минулорічну на 6 центнерів на кожному гектарі. Однак головна «битва за урожай», як і в минулі роки — далеко попереду. Колись мало значення, скільки хліба виросло в полі, потім — скільки його довезли до комори, а тепер плюс до першого та другого додається третє: ціна на збіжжя. Це те, від чого залежить, чи не голодуватиме селянин аж до нового врожаю.

Володимир ЧЕРНОВ.
Фото автора.

Дві нагороди Марії Гавриш — золоту і срібну медалі переможниці змагань із плавання колишнього Союзу, а також стрічку учасниці літньої Олімпіади в Гельсінкі (1952 рік) — передала на зберігання до Вінницького краєзнавчого музею її сестра Ніна Гавриш. Таке рішення вона прийняла разом із рідними після того, як її сестра пішла з життя, *інформує наш власкор Віктор Скрипник*

Вступна кампанія – 2013: майже 600 тисяч абітурієнтів подали документи до українських вишів. Найбільше — до Київського національного університету імені Тараса Шевченка — 45 477 заяв, *повідомляє Урядовий портал*

Як роздмухати іскру споживчого попиту

БАЛАНС ТИЖНЯ

**** Дефіцит держбюджету за перше півріччя поглибився утричі — до 22,5 мільярда гривень (Мінфін).***

**** У червні промислове виробництво скоротилося на 5,7 відсотка, за перше півріччя — на 5,3 відсотка.***

**** Восени планують запровадити картковий проїзд у столичному метрополітені.***

Рикошет від надмірного оптимізму

Коли затверджували держбюджет на рік нинішній, виходячи з прогнозу економічного зростання на 3,4 відсотка, багато хто називав його авторів оптимістами. Ще б пак, таке зростання ВВП обіцяло приріст доходів на 9,2 відсотка — нові робочі місця, пристойні заробітні плати, благополуччя соціальних фондів тощо. Але вже в першому кварталі ВВП знизився на 1,1 відсотка, промисловість лягла в мінусовий дрейф, тож за підсумками п'яти місяців доходи, завдяки аграрному сектору, зросли лише на 2,4 відсотка, за півріччя — на 1,1! Це «уважно не помічали», вважай, до моменту прийняття на законодавчому рівні казначейських векселів. Як на мене, цей борговий папір є щонайменше неформальним визнанням держави серйозної кризи з публічними фінансами попри те, що перманентне зростання дефіциту бюджету не виходить за рамки бюджетного розпису.

Завдяки векселям можна поліпшити бюджетні негаразди, закривши видатки обіцянками, а не грішми.

Однак приховати загрозу невиконання держбюджету за підсумками року — неможливо. Саме про це сигналізує істотне зростання його дефіциту за підсумками першого півріччя. Саме на це вказують численні розбіжності в трансфертних взаєморозрахунках Держказначейства і органів місцевого самоврядування (хто кому скільки винен — важко навіть розібратися). Нарешті директор департаменту боргової і міжнародної фінансової політики Міністерства фінансів Галина Пахачук визнала відкрито: «**Є непроста ситуація щодо забезпечення виконання держбюджету. Тому за результатами дев'яти місяців будуть ухвалені відповідні урядові рішення**».

Нічого доброго перегляд бюджету українцям не дасть, бо, швидше за все, йдеться про точкове зниження необов'язкових, капітальних видатків. Саме слово «секвестр» зникло з лексикону чиновників, щойно люди розібралися, що за ним стоїть погіршення їхнього добробуту, а не покращення. Утім, як на мене, обов'язкові, соціального призначення, видатки віднайдуть спосіб фінансувати по мінімуму за рахунок якоїсь чергової «оптимізації», якщо, звісно, справи не підуть на краще. Які шанси, що підуть-таки на краще?

ЕКСПЕРТНА ОЦІНКА

Українська економіка може відновити зростання лише в останньому кварталі року, щоправда, завдяки низькій порівняльній базі. Таку думку висловив президент Європейської бізнес-асоціації Томаш Фіала. На його погляд, Україна перебуває в рецесії. На зростання ВВП цього року розраховувати важко, на що вказують бюджет з дефіцитом 5 відсотків від ВВП, дефіцит поточного рахунку платіжного балансу розміром понад 8 відсотків від ВВП, доволі істотне зниження промислового виробництва, яке наближається до двозначного показника.

Про стимулятори на гальмах

Чи не найкраще поточний стан промисловості характеризують навіть не нафтопереробка, яка обвалилася вже нижче плінтуса, а будівництво і транспорт. Навіть сезонний попит не загальмував скорочення обсягів будівництва і пасажирських перевезень.

Наполегливості та креативу, з якими міністерські чиновники беруться активізувати внутрішній попит, утім, не бракує. Віце-прем'єр Юрій Бойко поінформував, скажімо, про намір доплачувати через бюджет українцям за легкові автомобілі вітчизняного виробництва. Запозичена в Європі ідея багатообіцяльна: організувати пункти здачі потриманих вітчизняних машин за купони в 1,5 тисячі доларів США (як варіант). Ці купони стають частиною першого внеску або оплати частини вартості автомобіля вітчизняного виробництва. Однак середні ціни на потримані авто — це кілька сотень доларів, тоді як створення системи утилізації і, власне, адміністрування такої схеми потребують мільйонних витрат. Найперше, що спадає на думку, чи не логічніше просто продавати вітчизняні автомобілі за зниженими цінами, не підставляючи у такий спосіб бюджет, у тому числі — безколісних платників податків?

Не іронізуватиму з цього приводу далі, бо гроші для мене — свого роду транспортний засіб. Звісно, у переносному значенні. Але невдовзі будуть і в прямому — восени у столиці планують запровадити електронну платню у столичному метрополітені. І ця ідея, запозичена вже з російського досвіду, мені до вподоби. Але не влаштовує той факт, що обговорюється вона столичною владою кулуарно, а відтак, швидше за все, і втілюватимуть її без усіляких церемоній, економічних обгрунтувань і окремих думок. Звітного тижня одна з місцевих газет роздобула інформацію, що обговорюється вартість разового проїзду в 4 гривні, але якщо оплатити гуртові поїздки, то братимуть на півтори дешевше. І хто б оце пояснив, чому саме 4 гривні, а, скажімо, не 3 або 5? Отже, транспортних тарифів ще немає, але вони вже породжують асоціації зі столичними тарифами на комунальні послуги.

Бюджетні проблеми, на жаль, привели на світ уже не одну «чудову» схему зі зворотним ефектом. Для прикладу: з липня набрали чинності нові правила нарахування допомоги за вагітністю і пологами, які дають змогу жінкам у цей період набувати трудового стажу. Хіба не чудово? Для цього суми такої допомоги вирішили вважати об'єктом для нарахування єдиного соціального внеску. Тобто працедавець вимушений тепер мати додаткові видатки на сплату податку попри те, що допомога повністю фінансується за рахунок Фонду соцстрахування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності. Що держава у такий спосіб перекладає частину своїх фінансових зобов'язань на роботодавця — ще півбіди. Справжня біда — що молода жінка, яка шукає роботу або яка розраховує на вищу зарплату на своєму робочому місці, перестає цікавити роботодавця.

...І ще біда, що такі схеми вбивають довіру до обіцянок зменшити податковий тиск на працю.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Остання жителька Лідівки

Як їй живеться на самоті?

ТЕОРЕМИ БУТТЯ

У колись квітучому селі Лідівка, що в Малинському районі, мешкає незвичайна жінка — Ганна Орехівська — одна у своєму будинку, одна на своїй вулиці, одна у своєму селі. Її дім ховає від людського ока матінка-природа, тому відшукати його непросто, власне, як і саме село.

Вирушили ми рано-вранці легковим автомобілем. Від районного центру шлях був ще більш-менш стерпним. Дорогою до Ганни Орехівської, у Слобідці, ми зустріли якогось чоловіка і поцікавилися, чи можна проїхати до Лідівки, на що він здивовано відповів:

— Чому ж не можна? Дорога — після дощу, але вчора кум конем проїжджав.

Грейдер якщо і ходив тут колись, то багато років тому. Довелося йти пішки, минаючи напівзруйновані порожні хати. Чужих єдина мешканка села побачила відразу, але не поспішала виходити з подвір'я. Та й не дивно: хто ж знає, кого може принести у ці забуті місця.

Ганна Орехівська — людина дуже скромна, обережна, тому важко зав'язати з нею розмову одразу, з перших хвилин знайомства. Але це — лише захисна реакція. Коли вона переконується, що людина з добром прийшла, відразу змінюється, й очі, які щойно оцінювали тебе, стають ласкавими, добрими.

Ганна Іллівна давно пристосувалася до життя на самоті. Жартує, що самотність теж має свої плюси — ні з ким не посваришся. За її словами, Лідівку й раніше назвати великим селом можна було тільки з натяжкою. Найбільша кількість мешканців, які тут проживали, — близько 100 осіб. Та й це було ще у 70-ті роки минулого століття.

Колись у селі були початкова школа, магазин та ферма.

— Квітучі сади, вибілені хати, пофарбовані паркани... На величезних луках, що нині заростають лісом, паслися корови, заготовлялося сіно, завжди були потрібні робочі руки, — згадує бабця.

Але незабаром благополуччя закінчилося і почалася справжня розруха. **Ферма не пережила перебудови і канула в Лету, а разом з нею роз'їхалися-розбіглися у пошуках кращої долі хлопці і дівчата.**

— Коли виїхала молодь і один за одним вимерли сусіди — Лідівка наша закінчилася, — каже Ганна Орехівська.

Ганна Іллівна добре пам'ятає кожного жителя рідного села. З сумом дивиться на похилені дахи будинків і розбиті вікна.

— Хто змалку звик жити на землі й у тиші, того в місто нічим не заманиш, — каже моя співрозмовниця. — Що я робитиму на тих «поверхах»? І дітям заважати не хочу.

Тут, серед порожніх будинків і зарослих травою городів, їй набагато краще. Від самотності бабцю Ганну рятує телевізор. Каже, що раніше дивилася серіали, а тепер — лише новини, щоб знати, що у світі робиться. Через проблеми зі здоров'ям вона вже не тримає великого господарства. **На подвір'ї бігають кілька курочок та вірний пес-охоронець Барс.**

— Раніше були у мене і свині, і корова. А зараз сил на це все немає, — зітхає старенька. — Цілий вік тяжко працювала... А пенсію людську так і не заробила.

Ганна Іллівна закінчила на «відмінно» чотири класи початкової школи. Але так склалося, що у повоєнні роки їй довелося навчатися разом із меншими дітьми.

— Я дуже соромилася, що старша за інших учнів, тому й залишила навчання.

А разом із цим поховала Ганна Іллівна свої плани та мрії і в десятирічному віці пішла працювати. І сапкою у полі, і скиртувала, і молотаркою молотила...

— Сільська доля така, що на смуток і сльози часу не залишається, — каже бабця. — Устала до сонечка, лягла при зірках, а справ наче й не меншає.

— А не страшно посеред поля одній-однісінькій? — запитую.

— Що ви, кого тут боятися? — знизує плечима Ганна Іллівна. — У вас, у місті, — набагато страшніше. Хіба що біда — дикі кабани картоплю на городі риють. Немає спасіння від них.

— А ще якась звірина заходить у село?

— Узимку та восени, коли немає що їсти, прибігають різні звірі. Якось у двір таке забігло, що і Барс мій перелякався, і я.

— Чупакабра? — жартую.

— Та ні. Чупакабру я по телевізору бачила. А цей звір здоровий, кудлатий, із дуже гарним хутром. А ніс у нього такий, як палець. Забігло і почало штахети на паркані гризти. А потім втекло. Дивина та й годі.

Бабця розповідає, що взимку не так страшно, як теплої пори року. Бо коли снігом замете, до Лідівки навіть пішки не дістатися. А якщо когось занесло у порожнє село — на снігу видно сліди.

Але зима приносить останній жительці Лідівки чимало клопотів. **У завірюху сюди важко дістатися дітям старенької, які привозять матері хліб та інші продукти.**

— Зять одягає спеціальне взуття, закутується і йде. Буває так замете, що снігу — по пояс. Доводиться жувати сухарі...

Що буде завтра, бабця Ганна не загадує, але точно знає: життя змусить людей повернутися в село. Принаймні, вона в це вірить.

— А що робити, коли не вірити, як тоді жити? — питає старенька. На жаль, такі, як Ганна Іллівна, на собі відчули, що таке неперспективне, приречене село.

І скільки їх — порожніх, холодних, покинутих, але таких рідних, де із завидною стійкістю живуть лише один-двоє старенькіх. Поживуть ще трохи і згодом теж відійдуть. А хто поховає останнього?

Анна ДАНЮК-ЧЕРКАШИНА.

Житомирська область.

Фото Михайла П'ЄХА.

Та не розкаже нікому, про що вона думала довгими зимовими вечорами, коли будинок за будинком порожнів, коли проводила земляків на кладовище. Чекати конкретної допомоги від держави не доводилося, радіє, що діти, які живуть у Києві, не залишають її — щотижня навідуються. Як не намагалися вони забрати матір у цивілізовану столицю, не вийшло — тільки тут, у рідній оселі, вона вирішила доживати свого віку. Переживає, що розкрадуть її хату — залишиться без вікон та дверей. А колись вона ж так важко будувала її.

Першими в Білому слоні оселяться рятувальники

РЕПОРТЕР

Маршрут на гору Піп Іван — популярний серед туристів, які підкорюють Карпати. Це не Еверест, але суворі закони гір однакові для всіх. І небезпечні сюрпризи, що чатують на любителів екстриму, теж схожі. Однак незабаром рятувальний пост буде обладнаний просто на цій другій за висотою вершині Чорногірського хребта. Гірські рятувальники розмістяться в одному з будинків відновлюваної тут під патронатом Президентів України та Польщі силами Прикарпатського й Варшавського університетів астрономічної обсерваторії «Білий слон».

В Іванів день просто неба, яке було щільно затягнуто хмарами, на горі Піп Іван було підписану угоду про співробітництво між університетом та управлінням Державної служби з надзвичайних ситуацій в Івано-Франківській області. Бурхливі оплески й буквально на хвилину розбуджене ними яскраве сонце засвідчили цей історичний момент.

До речі, підкоряти Попа Івана в Купальське свято стало доброю традицією всіх (включаючи «Голос України»), хто бере активну участь у проекті відродження Білого слона. Цього року в наші дружні лави влилися ще й рятувальники...

Люди з раціями

Восьма ранку. Прикордонна застава. Проїжджаємо шлагбаум. Попереду — мальовнича галявина лісництва біля підніжжя гори. На журналістів і польську делегацію з нетерпінням чекають десь півсотні іванофранківців — викладачі університету, студенти, архітектори, будівельники, представники обласної адміністрації та еменесники (як усі продовжують їх називати за старою пам'яттю).

— Ну що? Знайшла цвіт папороті, Іванно? — сміються старі друзі. Відповідаю, мовляв, звісно! Інакше, навіщо б сюди із самого Києва їхала!

Атмосфера перед сходженням завжди неповторна. Усміхнені жінки у вінках з гірських квітів. Солідні науковці з юнацьким запалом в очах. Захоплена молодь. Із нових облич — люди у формі і з раціями. Їхні суворі розмови й відточені дії дисонують із райдужним настроєм і розслабленістю цивільних. Від цього ще веселіше. Утім, сьогодні командують парадом рятувальники, і всі з цікавістю підкоряються їхнім наказам: «Піднімаємося пішки! Уночі в горах пройшов сильний дощ. Машини не проїдуть! Дуже небезпечно».

Частина тих, хто зібрався на галявині, бадьоро крокує у бік схилу. Хочуть першими штурмувати найважчу, початкову третину шляху до полонини Веснарка. Далі — вже не така стомлююча прогулянка лісом повз озеро Маричайка, а потім ще один підступний і нелегкий підйом — скелястий серпантин, що веде до самої обсерваторії на вершині. Лише три-чотири години — і тренована людина вже біля мети. На машині підйом займає стільки само часу...

Але не поспішаю за всіма «бігти» на Веснарку. Знаю: в горах рішення так само мінливі, як і погода. Так і є. На колеса ГАЗ-66 військові починають одягати «ланці» (ланцюги). Це шанс для екстремальнішого, ніж піший, підйому на гору! Минає деякий час і, тримаючись руками й ногами (а ще точніше, практично зубами) за дерев'яні борти, лавки й залізні поручні, ми починаємо повільний і мало не вертикальний в'їзд на Попа Івана.

Краса і прірва з двох боків

Буквально за декілька хвилин вантажівка глухне й... котиться назад. З такою кількістю людей машина не візьме складну ділянку: під колесами — бруд і слизькі величезні валуни. А з обох боків — практично прірви.

Доки ми пішки видряпуємося нагору (принагідно збираючи білі гриби), наш ГАЗ тихесенько долає небезпечне місце. І всі любителі гострих відчуттів знову в кузові.

Вище починається не менш «весела» їзда.

«Лівий бік!.. Правий бік!.. Центр!.. Лівий бік!.. Усі — лягай! Лягай!!!», — директор музею етнографії та художнього промислу Інституту народознавства НАН України Роман Чмелик, повиснувши на поперечині в кінці кузова, професійно виконує роль того, хто дивиться вперед. Його команди оберігають усіх від величезних лап смерек, які нещадно хлещуть по головах екстремалів, які засіли в ГАЗ-66.

Регіт. Зойкання. Одна, вирвана з м'ясом залізна поперечина, падає на голову... Слава Богу, всі живі. «Добре, що лавки прибито!», — сміються мої попутники.

А гірський пейзаж, який відкривається з наших місць, такої краси, що можна витерпіти що завгодно. Навіть шмагання гілками з рясним посипанням голками!

Що вище, то дедалі холодніше й хмарніше. А на самій вершині нас і зовсім огорнув грузлий молочний туман. Натомість не було шквального вітру й дощу, таких характерних у Купальське свято для Попа Івана...

«Ми присутні під час історичного моменту, — заявив в інтерв'ю «Голосу України» після підписання угоди із Прикарпатським університетом керівник управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій в Івано-Франківській області Володимир Чернецький **(на знімку ліворуч)**. — Насамперед тут потрібно відродити життя! Щоб обсерваторія приносила користь як у науковому плані, так і в плані забезпечення безпеки туристів».

Перший центр підготовки гідів-провідників

Як розповів наш співрозмовник, в їхньому відомстві є спеціальна пошукова частина. Тепер гірські рятувальники матимуть свій пост просто на вершині гори Піп Іван: «Це дасть змогу скоротити час прибуття наших людей до місць необхідної допомоги з нинішніх трьох-чотирьох годин до максимум однієї години!». Крім того, тут розміщуватиметься й усе необхідне устаткування, що також для еменесників важливо. А ще в їхніх планах — організація тут першого в Україні центру підготовки гірських рятувальників і гідів-провідників.

«Ця подія має особливе значення не тільки для продовження й реалізації цього проекту, а й з огляду на ті зміни, які можуть статися на туристичній карті Прикарпаття. Адже перебування тут постійно діючого рятувального загону не просто забезпечує безпеку туристів, а й демонструє серйозний європейський підхід до розвитку туристичного руху в регіоні», — вважає ректор Прикарпатського університету імені В. Стефаника Ігор Цепенда **(на знімку праворуч)**.

Він також підкреслив, що на сьогодні це буде один з найвище розташованих рятувальних загонів в Європі. «Створення метеостаціонару, сейсмостанції потребує постійного перебування тут (включаючи складний зимовий період) фахівців, науковців, яким також може бути необхідна допомога будь-якої хвилини», — додав ректор в інтерв'ю нашій газеті, пояснивши, що вже цього року Прикарпатський університет планує створити умови для роботи загону в стінах відроджуваної ними обсерваторії.

Дах на місці!

Ще кілька років тому ідея відновити астрономічну обсерваторію видавалася доволі віртуальною. Як якийсь проект віддаленого майбутнього. Однак нині, на думку народного депутата України Василя Гладія, «ми бачимо реальні кроки, які вже зроблено».

«Як я знаю, 2015 року планується завершення реалізації цього проекту. Дуже важливо, що громадськість і керівництво області не стоять осторонь. Це чудовий приклад співробітництва між Україною та Польщею, між Прикарпатським і Варшавським університетами», — заявив народний депутат в інтерв'ю «Голосу України». Він однозначно впевнений в успіху університетських задумів і пообіцяв зі свого боку максимальну підтримку, адже «будівництво століття» відбувається на його виборчому окрузі.

«Сьогодні наші польські гості бачать конкретний результат», — особливо підкреслив Василь Гладій.

І це справді так. Після протокольного заходу всі дружно вирушили інспектувати проведені восени в обсерваторії масштабні будівельні роботи. Зокрема, подивитися, як перезимував вкритий міддю новий дах.

Побаченим усі залишилися задоволені.

«Ідеться не лише про те, що потрібно відновити цей об'єкт, щоб повернути його до життя, щоб він слугував науковцям, щоб слугував туристам, а насамперед, щоб він був центром забезпечення безпеки життєдіяльності в цьому регіоні», — підкреслив в інтерв'ю «Голосу України» координатор проекту, директор студії Східної Європи Варшавського університету Ян Маліцький.

«Це перспективний проект з точки зору європейськості. З точки зору нашої євроінтеграції», — своєю чергою відзначив депутат обласної ради Ігор Олійник. Що стосується подальших короткострокових будівельних завдань на об'єкті, то, як пояснив депутат, із першочергових — завершення робіт, пов'язаних із дахом. Зокрема, встановлення громовідводів. Далі буде проведено заходи, спрямовані на захист стін. Ну й, звісно, облаштують приміщення для життєдіяльності рятувальників.

Per aspera ad astra!

Інтерв'ю записано. Знімки зроблено. Вантажимося в ГАЗ-66, що став рідним. Кілька годин нахилів за командою «спалах праворуч, спалах ліворуч». Потім короткий відпочинок. Традиційна зупинка дорогою назад для любителів скупатися в десятиградусній воді гірського озера Маричайка. Ще одна невелика пригода наприкінці спуску: колеса вантажівки, що зісковзнули з колії, знову зависли над прірвою. Ну й, власне, все. За 20 хвилин ми благополучно приземлилися на місці старту нашої експедиції.

Що сказати?! Є якась неймовірно магічна сила в цій горі. І в цих людях **(на знімку вгорі)**, які, долаючи терни, на 100 відсотків упевнені, що незабаром побачать зірки. І не просто так. А через окуляр телескопа відновленої ними астрономічної обсерваторії на вершині Попа Івана.

Яна СТАДІЛЬНА.

Фото управління Держслужби з надзвичайних ситуацій в Івано-Франківській області.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...чорничні «жнива» тривають

Сезон заготівлі чорниці на Рівненщині все ще триває. Найбільше її заготовлено в лісних угіддях Рокитнівського, Сарненського та Зарічненського лісгоспів, де відповідно виписано найбільше лісових квитків.

Загалом 63 підприємця подали заявки до Рівненського обласного управління лісового та мисливського господарства на отримання лісового квитка для заготівлі 2271 тонни чорниці.

На нинішній рік сесія Рівненської обласної ради погодила ліміти на заготівлю 6,5 тисячі тонн ягід. Кошти від заготівлі чорниці надходять до місцевих бюджетів. Половина з них у подальшому буде використана на розвиток лісової галузі області.

Олександра ЮРКОВА.

...лелеці пришили крило

У селищі Млинів викладач місцевого державного технолого-економічного коледжу, досвідчений ветеринарний лікар Анатолій Мідик прооперував лелеку, якого знесиленим знайшли відпочивальники біля річки Іква.

Схоже, птах у польоті зачепився за лінію електропередач і з підрізаним крилом та рваною раною на грудях упав на землю. Лелека, якого після операції на «реабілітацію» взяли чуйні млинівчани, буквально за тиждень не тільки набрався сил, а й мало-помалу почиває спинатися на крила.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

...отримають компенсацію за сплачені податки

Понад 260 тисяч гривень державної компенсації отримають 246 жителів Христинівського та Монастирищенського районів, які скористалися своїм правом на податкову знижку.

Як інформують у державній податковій інспекції, щоб повернути частину податку на доходи фізичних осіб, утриманого протягом року із заробітної плати, необхідно надати декларацію про доходи, а також документи про сплату за іпотечне кредитування, навчання чи страхування життя.

Усього в області скористалися наданим правом повернути частину податку близько трьох тисяч осіб.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

...вітчизняний автопоїзд для казахських пожежників

Два українські заводи — Кременчуцький автомобільний і Прилуцький «Пожспецмаш» — спільно створили новий пожежний автопоїзд на замовлення Міністерства надзвичайних ситуацій Казахстану. Як повідомили «Голосу України» у пресслужбі ПАТ «АвтоКрАЗ», йдеться про спецавтомобіль «КрАЗ-6443» (АЦ-30-70-2), призначений для протипожежного захисту найрізноманітніших об'єктів і ліквідації надзвичайних ситуацій.

Нова машина зможе ефективно працювати за найскладніших ситуацій і погодних умов у будь-яку пору доби. Вона додатково оснащена телескопічною освітлювальною стаціонарною щоглою з електроприводом і дистанційним управлінням, а також двома потужними прожекторами й автомобільним теплогенератором.

Кременчуцький автомобільний завод уже не раз виготовляв для партнерів із Казахстану спеціальну техніку. Зокрема, там користуються популярністю створені на базі «КрАЗа» спецмашини для нафтовиків і газовиків.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

На знімку: новий український пожежний автопоїзд.

Фото надане прес-службою ПАТ «АвтоКрАЗ».

«Найкращі повинні правити у всіх державах і при всіх режимах. Будь–який режим поганий, якщо при ньому правлять найгірші», — Іван Олександрович ІЛЬЇН, російський філософ, письменник і публіцист, прихильник Білого руху і послідовний критик комуністичної влади в Росії, ідеолог Російської загальновійськової спілки (РЗВС)

Сонечка кусаються й випускають отруту

Кілька тижнів відпочивала на Південному березі Криму. І була здивована ось чим: і мене, і інших відпочивальників кусали... сонечка. Так-так! Не мурахи, не комарі чи мошки, а саме вони — червоні з чорними цяточками. І боляче ж кусаються! Жодного разу в нашому регіоні не зазнала нападу цих жучків, а тут... Розкажіть, будь ласка, чи нормально це? Чи можуть насправді ці невинні комахи кусатися, чи це якась аномалія? А ще мене з дитинства цікавить: ті комашки, що трохи менші й жовті в чорну цяточку — теж сонечка?

Юлія ПЕТРУК.

Київська область.

Відповідає біолог Ніна УВАРЕНКО:

— У різних країнах маленького червоного жучка із чорними цяточками на спині називають по-своєму: у Росії й у Франції — це «божа корівка», в Україні — сонечко, у Великобританії — «леді-жук».

Приблизно 5 000 видів цих комах мають різне забарвлення і малюнок. Одні жучки жовтогарячі або жовті з чорними цятками, другі — чорні із червоними, а в деяких цяток немає взагалі. Одна із найзвичайніших — семицяткова. Так назвали її тому, що на жовточервоних надкрилах сім чорних цяток: по три на кожному надкрилу й одна спільна на шві між ними.

Можливо, ви здивуєтеся, коли я скажу, що сонечко хижак і переважно промишляє полюванням. Одна така комаха може з'їсти за день близько 50 попелиць.

Це «перелітні» жучки. Фахівцям відомо, що навесні й восени сонечка вирушають у далекі подорожі. У серпні-вересні вони збираються у величезні зграї й летять до місць зимівлі, навесні — на літні «пасовища». Рідко кому вдається помітити зграї сонечок у повітрі. Їх просто не видно на великій висоті. Причиною раптової появи жучків у невластивих для них місцях є найчастіше якась перешкода, що заважає польоту, — дуже сильний вітер, дощ, водний простір. При перельоті через великі водойми комахи дуже стомлюються й прагнуть за першої ж нагоди опуститися на сушу. Тому часто їх скупчення виявляють на берегах морів і водосховищ.

Найімовірніше, через такі «мандрівки» сонечка часом поводяться зовсім погано, просто-таки звіріють. Бувало, у погожі дні на пляжі під Севастополем хмари комашок шльопалися на розімлілі людські тіла і намагалися якнайболючіше вкусити.

І ще хочу сказати, що сонечок птахи не їдять. Увесь секрет їхньої неїстівності — в отруті кантаридині, який опікає горло. Якщо ненароком притиснути жучка пальцями, то він по каналах у лапках випустить жовтогарячу краплю з гірким смаком і своєрідним різким запахом. Це відбувається через особливості будови колін у сонечок. Як тільки жучок підбирає ніжки, із суглобів на «колінах» виступають крапельки. Це гемолімфа (так називається кров жуків), у ній містяться дуже отруйні речовини, зокрема — згадуваний кантаридин. Особливо отруйна кров сонечок (Coccinellidae): при потраплянні на шкіру людини вона спричиняє опіки й схожі на нариви водянисті пухирі.

Фото з сайту http://animalpicture.ru.

«Правило Міранди» на службі в міліції

У закордонних фільмах часто чуєш, що поліцейські при затриманні людини зачитують її права (право зберігати мовчання, право на адвоката й т. п.). А чи має наша міліція при затриманні повідомляти громадянам про їхні права?

А. БОРЕНКО.

Ромни Сумської області.

Відповідає юрист Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ:

— У США обов'язок поліцейських зачитати затриманому його права називається «правилом Міранди». Виникло воно після історичної справи Ернесто Міранди проти штату Арізона. Тоді підсудний зміг домогтися, щоб його свідчення виключили з матеріалів справи у зв'язку з тим, що давав він їх, не знаючи про своє право зберігати мовчання. Міранду, до слова, все-таки засудили, тільки на підставі інших доказів. Але відтоді, а точніше з 1966 року, Верховний Суд Сполучених Штатів ухвалив, що будь-яка інформація, отримана від затриманого під час допиту до того, як йому зачитали його права, не може вважатися припустимим доказом.

В Україні є своє «правило Міранди», воно закріплене Законом «Про міліцію».

Там записано, що при затриманні або арешті міліціонер повинен обов'язково повідомити мотиви затримання й указати на право оскаржити його в суді. Також правоохоронець має усно роз'яснити першу частину статті 63 Конституції про відсутність **відповідальності за відмову давати свідчення проти себе, членів родини або близьких родичів і мовчання до приїзду захисника.** Крім того, затриманому повинні вручити письмову пам'ятку про його конституційні права, у тому числі право захищати себе особисто або користуватися послугами адвоката.

Зміст фраз, які звучать при затриманні в Україні, дуже подібний до того, що говориться в таких ситуаціях у Сполучених Штатах. Є тільки одна значна відмінність: український правоохоронець може забути зачитати затриманому його права, і це не матиме ніяких юридичних наслідків.

Розіграш подарунків ще попереду

Скажіть, будь ласка, чому цього року не було опубліковано список переможців розіграшу подарунків серед передплатників «Голосу України»?

Сергій САДКОВ
(запитання надійшло електронною поштою).

Відповідає завідувач відділу інформаційного та іншого забезпечення «Голосу України» Лілія КУРБАТОВА:

— Цього року розіграшу подарунків серед передплатників «Голосу України» ще не було. Плануємо провести його один раз за 2013 рік — у вересні. Тоді ж і опублікуємо списки переможців.

Достроковий вихід на пенсію зменшує її розмір

Я — державний службовець. Офіційно працюю з 18 років, на сьогодні мій трудовий стаж становить 31 рік. Нещодавно у мене народилась онучка, у зв'язку з цим хочу достроково вийти на пенсію. Чи маю я на це право?

Світлана.

Дніпропетровськ.

Відповідає юрист Артур АЛІЄВ:

— Право на пенсію державного службовця у жінок виникає лише після досягнення 60 років. При цьому з 20-літнім стажем державної служби виходити на пенсію можна з будь-якого місця роботи і посади. Якщо стаж від 10 до 20 років, останнім місцем роботи повинна бути саме державна служба (ст. 37 Закону України «Про державну службу»).

Ця само стаття передбачає можливість дострокового виходу на пенсію з отриманням забезпечення, аналогічного пенсії державного службовця. Це відбувається в разі встановлення інвалідності I або II групи.

Виходити на пенсію по інвалідності можна лише маючи певний мінімальний трудовий стаж, який залежить від віку інваліда (для I групи — до 10 років, для II — до 14 років). Детальніше це розписано в статті 32 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Окрім цього, законодавством передбачено можливість для жінок до 1 січня 2015 року достроково вийти на пенсію в 55 років. Однак за таких умов до досягнення 60 років ви не зможете отримувати пенсію, передбачену для державного службовця, а вашу загальну пенсію буде зменшено на 0,5 відсотка за кожен недопрацьований місяць. Окрім цього, виходячи із судової практики особа, яка скористається правом на достроковий вихід на пенсію, втрачає можливість отримання грошової допомоги. Її розмір передбачений ст. 37 ЗУ «Про державну службу» і становить 10 місячних посадових окладів.

Якщо зерна достатньо, чому росте ціна на буханець?

Поясніть, будь ласка, чому в нас періодично зростає ціна на хліб? Адже, якщо вірити інформації про високі показники врожайності зернових культур, вона має зменшуватися або хоча б декілька років бути стабільною...

Наталія БІЛОУС.

Київ.

Відповідає заступник директора департаменту продовольства — начальник відділу стратегії розвитку ринків харчових продуктів Міністерства аграрної політики та продовольства України Олександр ПЕЧЕНОГА:

— Аналіз структури собівартості хліба та хлібобулочних виробів свідчить, що: 40—48 відсотків, залежно від сорту хліба, становить вартість борошна.

Понад 50 відсотків у собівартості виробництва хліба становлять витрати на допоміжну сировину, газ та електроенергію, заробітну плату з відрахуваннями, транспортні витрати тощо. Зокрема, питома вага палива в структурі собівартості хліба становить, залежно від сорту, 8—11 відсотків, заробітної плати з відрахуваннями лише основних робітників — 10—11 відсотків. Ці складові собівартості хліба постійно зростають. Так, лише мінімальна заробітна плата протягом 2011—2012 років зросла на 22%.

Збільшення витрат на виробництво хліба без перегляду цін призводить до збитковості. Крім того, треба зазначити, що рекордні врожаї зерна в Україні протягом декілька останніх років не є підставою для зниження цін на нього. Інтегрованість вітчизняної економіки у світову та дефіцит продовольства у світі спричиняють підвищений попит на українське зерно, що, у свою чергу, підтримує тенденцію до зростання цін на продовольчу пшеницю.

З метою підтримки хлібопекарських підприємств та недопущення зростання цін на сорти хліба, що мають найвищий споживчий попит, відповідно до рішення уряду 2013 року Аграрний фонд продовжує здійснювати переробку зерна державного інтервенційного фонду та поставку борошна хлібопекарським підприємствам. Борошно із зерна інтервенційного фонду відпускається в усіх регіонах за стабільними цінами — на 15—18% нижчими за ринкові.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Товарна біржа "Центральна українська біржа"
оголошує аукціон з продажу активів (прав вимоги за кредитними договорами) АБ "Синтез"

Лот: Майнові права за договором кредитної лінії від 26.12.2007 року № 261207/1 укладеним між ПАТ "АБ "Синтез" та ТОВ "Лазерне узбережжя".

Початкова ціна продажу лоту: 6 012 460,00 грн. (шість мільйонів дванадцять тисяч чотириста шістдесят гривень) без ПДВ.

Умови продажу:

1. Продаж кредитної заборгованості здійснюється на умовах договору про відступлення права вимоги.

2. Реєстраційний збір (50 грн.) та гарантійний внесок (10% від початкової ціни продажу лоту) учасники аукціону вносяться на рахунок товарної біржі "ЦЕНТРАЛЬНА УКРАЇНСЬКА БІРЖА": № 26003217460600 в АТ "УкрСиббанк" м. Харків, МФО 351005, код ЄДРПОУ 36272382.

3. Проведення розрахунків за лот здійснюється протягом 30 календарних днів з моменту підписання протоколу про перемогу на аукціоні.

4. Усі витрати, пов'язані з оформленням та реєстрацією договору про відступлення права вимоги та пов'язаних документів, покладаються на покупця - переможця аукціону.

Прийняття заяв на участь в аукціоні проводиться Біржею в робочі дні з 10.00 до 16.00 за адресою: м. Київ, бульвар Л. Українки, 24. тел. 289-46-15.

Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - 06 серпня 2013 року.

Аукціон відбудеться 09 серпня 2013 року об 11.00 за адресою: м. Київ, вул. Малишка, 1 (готельний комплекс "Братислава").

Відомості про лот, що пропонуються до продажу, можна отримати за адресою: м. Київ, вул. Набережно-Лугова, 8 в робочі дні з 10.00 до 16.00, тел. 050-414-38-55 контактна особа Носик Ю.О.

Інформаційний лист РМУТМБ «ПРАЙС» про конкурс.

Конкурсна комісія Рівненської міжрегіональної універсальної товарно-майнової біржі "Прайс" оголошує про проведення конкурсу з продажу майна:

ЗАТ "Агротех", що знаходиться за адресою: вул. Гагаріна, буд. 71, с. Вільбівне, Острозький р-н, Рівненська обл.

Житлово комунального підприємства "Паркове", що знаходиться за адресою: вул. Тиха,1, м.Рівне.

Житлово-комунального підприємства "Центральне", що знаходиться по вул. Шевченка, 45, м.Рівне.

На конкурс виставляється рухоме та нерухоме майно, перелік, технічні характеристики та початкова вартість якого, а також фіксовані умови продажу розміщено на веб-сайті РМУТМБ "Прайс" http://price.org.ua Покупці сплачують реєстраційний внесок в сумі 17 грн. та вносять гарантійний внесок в розмірі 10 відсотків початкової ціни продажу лота на рахунок РМУТМБ "ПРАЙС" (п/р 26001071966602 в ПАТ АКБ "КИЇВ" у м. Київ, МФО 322498, код ЄДРПОУ 25675153). Засідання конкурсної комісії та відкриття конкурсних пропозицій учасників відбудеться 09.08.2013р. о 11-00 год., заяви з пропозиціями від учасників конкурсу приймаються по 05.08.2013р., включно. Довідки та прийом заяв: РМУТМБ "ПРАЙС" вул. Гетьмана Мазепи, 4а/6а, 4 поверх, офіс 405, м. Рівне, 33028, з 9 до 17 год., тел. +380 362 434699.

Постановою господарського суду Миколаївської області в справі № 5016/1987/2012 (18/50) від 04 липня 2013 року мале приватне підприємство "Альянс" (місцезнаходження; м. Миколаїв, вул. Леніна, буд. 141-Б, кв. 79, код ЄДРПОУ 31293722) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кошового Сергія Олексійовича (поштова адреса: 73020, м. Херсон, вул. І.Вазова, буд. 1, кв. 19).

Ліквідатор Комерційного банку «Українська фінансова група» – товариства з обмеженою відповідальністю оголошує аукціон з продажу активів банку на товарній біржі «Універсальна товарно-сировинна біржа» (м. Київ).

Лот №1: двокімнатна квартира №150. Загальна площа – 84,2 кв. м., житлова – 44,1 кв. м.

Початкова ціна лота №1: 1426348,00 грн., без ПДВ.

Лот №2: приміщення офісу №V-1 по №V-8 площею 65,8 кв. м., літ. «А», у відсіку квартир 209-248.

Початкова ціна лота №2: 1266650,00 грн., без ПДВ.

Лот №3: приміщення офісу №V-9 по №V-16, площа 67,3 кв. м., літ. «А», 209-248.

Початкова ціна лота №3: 1295525,00 грн., без ПДВ.

Лот №4: приміщення офісу №XVI-1 по №XVI-8, площа 77,0 кв. м., літ. «А» у відсіку квартир 209-248

Початкова ціна лота №4: 1482250,00 грн., без ПДВ.

Лот №5: приміщення офісу з №XYI-1 по №XYI-8, площа 66,3 кв. м. у відсіку квартир 167-208.

Початкова ціна лота №5: 1276275,00 грн., без ПДВ.

Відомості про активи, що включені до лотів №№1-5: приміщення жилого (лот №1) та нежилого фонду (лоти №№2-5) розташовані в багатоповерховому будинку житлового комплексу. Нежилі приміщення (лоти №№2-5) мають окремий вхід та розташовані на першому поверсі будинку.

Характеристика конструктивних елементів будинку: фундаменти – залізобетонні; стіни – цегляні, ззовні оштукатурені та пофарбовані; перекриття – залізобетонні; вікна – металопластикові.

Лот №6: сейф CL V.130.K.K (інв. №3011002826), касова кабіна (інв. №5091003132), касова кабіна (інв. №5091003133), бар'єр (інв. №5091003134).

Початкова ціна лота №6: 1218,00 грн., без ПДВ.

Лот №7: маршрутизатор MPLS (інв. № 5091003606), системний блок Celeron 2667 (інв. № 5091003854), МФУ А4 Canon FM4150 (інв. № 5091004019), сист. блок AMD SEMPRON 3400 (інв. № 5091004230), МФУ А4 Canon i-SENSYS MF4150 (інв. №5091004241), МФУ А4 Canon MF4150 (інв. № 5091004278), сервер Xeon 2.4* 2|MB INTEL HG2| 36 GB (інв. №2041001331), сервер Xeon 3 GHz* 2 SE 7520D (інв. №2041003189), сервер BX805565120A (інв. №5091004035), сервер BX805565120A (інв. № 5091004054), сервер D24300 Z3u E450 512DDR2667 (інв. №5091004261).

Початкова ціна лота №7: 5989,00 грн., без ПДВ.

Місцезнаходження активів:

№№1-5 – Автономна Республіка Крим, м. Севастополь, проспект Античний, будинок 4.

№6 – м. Ужгород, вул. Брайщайків, 7/3.

№7 – м. Київ, вул. Горького, 48.

Реєстраційний внесок за подання заяви на участь в аукціоні – 573,50 грн. (п'ятсот сімдесят три гривні 50 копійок), з урахуванням ПДВ.

Гарантійний внесок по кожному лоту: 10% (десять відсотків) від початкової ціни лота, без ПДВ.

Умови продажу:

1. Учасник аукціону укладає договір з біржею про умови участі в аукціоні та сплати біржі винагороди.

2. Реєстраційні та гарантійні внески учасників аукціону вносяться на рахунок товарної біржі «Універсальна товарно-сировинна біржа» № 2600112649 у ПАТ «Український професійний банк» м. Києва, МФО: 300205, код ЄДРПОУ: 32069037.

3. Засоби платежу – грошові кошти.

4. Крок аукціону – 10% (десять відсотків) від початкової ціни лота.

5. Усі витрати, пов'язані з реєстрацією договору купівлі-продажу, покладаються на покупця – переможця аукціону.

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна щодня, крім вихідних днів, з 10.00 до 16.00 за місцем знаходження банку (м. Київ, вул. Горького, 48, офіс 32), попередньо зателефонувавши за телефоном (044) 248-72-18.

Прийом заяв на участь в аукціоні буде проводитись починаючи з дати публікації цього оголошення в робочі дні з 09.00 до 18.00 (у п'ятницю – до 17.00) за адресою: м. Київ, вул. Воровського, 51, офіс 11.

Кінцевий термін прийому заяв (за три календарні дні до дати проведення аукціону) – 02 серпня 2013 року, 17.00.

Аукціон відбудеться 07 серпня 2013 р. об 11.00 адреса: 01054, м. Київ, вул. Воровського, 51, оф. 11.

Бажаючим придбати активи звертатися до служби з організації аукціону: 01054, м. Київ, вул. Воровського, 51, офіс 11, тел./факс (044) 482-07-42.

КРЕДИТОРАМ ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "ЕРДЕ БАНК"

Керуючись частиною п'ятою статті 49 Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб" повідомляємо, що 25 квітня 2013 р. виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення №051/13 про затвердження Реєстру акцептованих вимог кредиторів АТ "ЕРДЕ БАНК".

Одночасно повідомляємо, що починаючи з 26 квітня 2013 р. кредитори можуть ознайомитися з Реєстром акцептованих вимог кредиторів АТ "ЕРДЕ БАНК" за адресою: 01025, м. Київ, вул. Гончарна, 20 (приміщення АТ "ЕРДЕ БАНК").

Контактні телефони: 0 800-507-007, 044 454-72-52.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію АТ "ЕРДЕ БАНК" Курений О.В.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21 / вул. Шаумяна, 4) від 09.07.2013 р. по справі № 908/2161/13 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю "БІЗНЕС АСИСТЕНТ": (код ЄДРПОУ 38465145; місцезнаходження: 69095, м. Запоріжжя, вул. Українська, буд, 42).

Ліквідатором банкрута призначено Хаманова Сергія Олександровича (01135, м, Київ, а/с 218).

Вимоги кредиторів до боржника приймаються у місячний строк з дня опублікування оголошення за адресою: 01135, м. Київ, а/с 218.

Постановою господарського суду м.Києва від 11.07.2013р. у справі №5011-49/4687-2012 Закрите акціонерне товариство "Догмат-Україна"(код ЄДРПОУ 32110268), адреса: 01133, м.Київ, бульвар Лесі Українки, 26, визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шкоду Андрія Сергійовича (свідоцтво №395 від 06.03.2013р., адреса: 03049, м.Київ-49, пр-т. Повітрофлотський, 11, а/с134. Тел.0503470433).

Відкликаються усі довіреності щодо представництва інтересів банкрута.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44) від 12.06.2013 р. по справі № 5011-44/2141-2012 було визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Індустріальні будівельні технології" (02160, м. Київ, пр-т Возз'єднання, буд. 15, і.к. ЄДРЮОФОП 32662289) і відкрито ліквідаційну процедуру Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ступака Андрія Сергійовича (свідоцтво №617 від 19.03.2013 р., адреса: 49027, м. Дніпропетровськ, а/с №1845).

Товарна біржа "Всеукраїнський торгівельний центр"
22 серпня 2013 р. о 10-00 год. за адресою:
м. Харків, вул. Клочківська, 111А, 2 поверх, оф. 4 проводить
повторний аукціон по продажу майна
ПУБЛІЧНОГО АТ "АКБ "БАЗИС"
(код 19358916), а саме:

№ п/п	№ лота	Найменування майна та його детальна характеристика	Стартова (початкова) вартість майна, грн., без ПДВ
1	1	**Нежитлові будівлі**, загальною площею 6 914,3 кв.м, що розташовані за адресою: Харківська обл., м. Дергачі, вул. Центральна, 11. Нежитлові будівлі, що пропонуються до продажу, включають в себе: 1. трьохповерхова адміністративна будівля літ."А-3" загальною площею 1149,4 кв.м.; 2. прохідна літ. "Б-2" загальною площею 159,5 кв.м.; 3. погріб літ. "Н" площею 60 кв.м; 4. гараж літ. "Є" загальною площею 236,7 кв.м.; 5. цех № 2 літ. "П" загальною площею 1 750,3 кв.м.; 6. цех №1 літ. "О" загальною площею 2 262,4 кв.м.; 7. склад літ. "К" загальною площею 96,6 кв.м.; 8. склад літ. "Л" площею 36,6 кв.м.; 9. огорожа "№1-№2"; 10. відкритий склад літ. "В-1" загальною площею 1 084,8 кв.м. Функціональне призначення комплексу - виробничі (металообробка), складські і адміністративні приміщення.	**5105250,00**
2	2	**Земельна ділянка** з кадастровим номером 6322010100:00:004:0251 загальною площею 28 391 кв.м, що розташована за адресою: Харківська обл., м. Дергачі, вул. Центральна, 11 належать Банку на підставі Державного акту на право власності на земельну ділянку Серія ЯЛ № 783976 від 29.06.2011 та ухвали Дергачівського районного суду Харківської області (справа № 2010/2-1142/11 від 09.03.2011). Земельна ділянка має загальну площ 28 391 кв.м, із них 6 086,1 кв.м - під будівлями, які пропонуються до продажу.	**2724167,00**

Шляхи подальшого використання об'єкту покупці вирішують самостійно згідно чинного законодавства. Під час проведення аукціону ціну можна буде знизити на 10%.

Ознайомитись з майном можна щоденно крім вихідних та святкових днів за місцем його розташування за адресою: Харківська обл., м. Дергачі, вул. Центральна, 11.

Заявки на участь в аукціоні приймаються за адресою: м. Харків, вул. Клочківська, 111А, 2 поверх, оф. 4 та за телефоном: (057)701-49-07.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 17-00 год. 19 серпня 2013 р.

Учасниками аукціону:

- сплачується реєстраційний внесок у розмірі 17 грн., без ПДВ, на р/р організатора аукціону (Товарна біржа "ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ТОРГІВЕЛЬНИЙ ЦЕНТР") № 26001011002060 в ПАТ "БТА БАНК", МФО 321723, код 37875935;
- вноситься гарантійний внесок у розмірі 10% (без ПДВ) від стартової ціни на р/р організатора аукціону (Товарна біржа "ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ТОРГІВЕЛЬНИЙ ЦЕНТР") № 26001011002060 в ПАТ "БТА БАНК", МФО 321723, код 37875935.

Квитанції про сплату подаються разом з заявкою на участь в аукціоні.

Грошові кошти за придбане майно вносяться переможцем аукціону на банківські реквізити, які будуть вказані в протоколі проведення аукціону.

Додаткову інформацію щодо майна та умов участі в аукціоні можна отримати за адресою: м. Харків, вул. Клочківська, 111А, 2 поверх, оф. 4 та за телефоном: (057)701-49-07.

Служба з організації та проведення аукціону знаходиться за адресою: м. Харків, вул. Клочківська, 111А, 2 поверх, оф. 4 та за телефоном: (057)701-49-07.

Організатор аукціону ТБ "Українська торгова система" повідомляє, що аукціон з продажу права вимоги дебіторської заборгованості ТзОВ "Галнафто-Інвест" (79008, м. Львів, пр-т. Свободи, 26, код ЄДРПОУ 31441730) до ТзОВ "Компанія "Західбудінвест" (79008, м. Львів, пр-т. Свободи, 26, код ЄДРПОУ: 33419424) призначений на 19 липня 2013 року об 15.00 годині за адресою: м. Львів, вул. Перфецького, буд. 21, каб. 57 (актовий зал) - відбувся. Адреса сторінки веб-сайту, на якій розміщено відомості про проведення аукціону http://www.minjust.gov.ua/section/404

Лот № 1: Запропонована переможцем аукціону ціна 36 842 (тридцять шість тисяч вісімсот сорок дві) гривні 76 копійок.

КРЕДИТОРАМ ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "БАНК "ТАВРИКА"

Керуючись частиною п'ятою статті 49 Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб" повідомляємо, що 08 липня 2013р. виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб прийняте рішення №069/13 про затвердження Реєстру акцептованих вимог кредиторів АТ "БАНК "ТАВРИКА".

Одночасно повідомляємо, що починаючи з 09 липня 2013 року кредитори можуть ознайомитися з Реєстром акцептованих вимог кредиторів АТ "БАНК "ТАВРИКА" за адресою: 03110, м. Київ, вул. Олександра Пироговського, 19, корпус 8 (приміщення АТ "БАНК "ТАВРИКА").

Контактні телефони: 0 800 500 999, 044 205 59 99.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-Б) по справі № 910/898/13 від 18.06.2013 р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "УРС Лтд" (01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 13, код 24264643) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пономарьова І.І. (Свідоцтво №566 від 18.03.2013 р.).

Вимоги кредиторів до банкрута приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення на адресу ліквідатора (41615, Сумська обл., м. Конотоп, вул. Лазаревського, 15/2).

ВАТ "Запоріжжяобленерго" повідомляє підприємства, організації та установи щодо оприлюднення інформації про закупівлю товарів, робіт і послуг на власному веб-сайті, у розділі "Конкурс" (http://www.zoe.com.ua/tenders/):

1.Ознайомитися з переліком процедур закупівель, проведення яких заплановано у III кварталі 2013 року, можна у підрозділі "Планування закупівель" (http://www.zoe.com.ua/tenders/planuvannya/).

2.Оголошення про проведення процедур закупівель розміщуватимуться у підрозділі "Оголошення" (http://www.zoe.com.ua/tenders/ogolosh/ogprov/).

Ухвалою господарського суду Хмельницької області від 19.06.2013 р. (29000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) по справі № 13/7/12-Б-10 відкрито процедуру санації товариства з обмеженою відповідальністю "Подільський граніт" с. Нова Синявка Старосинявського району Хмельницької області (код ЄДРПОУ 34638902).

Керуючим санацією призначено арбітражного керуючого Герасименко Ірину Іванівну (32300, м. Кам'янець-Подільський Хмельницької області, вул. Огієнка, 39/2, кв. 23. Свідоцтво Міністерства юстиції України № 330 від 26.02.2013 р.).

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, місцями короткочасні дощі, грози. Вітер західний, північно–західний, 7—12 м/с. Температура вночі — 8—13 градусів тепла, у південних і західних областях — +11—16. Удень — 17—22 тепла, на узбережжі морів і Закарпатті — 23—28 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 23 ЛИПНЯ

■ **1888.** У Києві відбулося урочисте освячення пам'ятника засновнику козацької держави гетьману Богдану Хмельницькому. ■ **1942.** Після урочистого мітингу на фронт відправлено перші танки колони «Народний учитель», побудовані на кошти, зібрані радянськими вчителями. ■ **1944.** Із евакуації до Києва повернувся Академічний драматичний театр ім. І. Франка. ■ **1954.** Народилася українська співачка, народна артистка України Алла Кудлай. ■ **1959.** У видавництві АН УРСР вийшла з друку тритомна історія кіно під назвою «Українське радянське кіномистецтво». ■ **1997.** У Києві відкрито пам'ятник кінорежисеру Сергію Параджанову.

У НОМЕР

Турнірна хроніка

Вітрильний спорт. Лімасол (Кіпр). Чемпіонат світу серед юніорів ISAF. Віндсерфінг. 18-річний Олександр Тугарєв із Тернополя став срібним призером у класі вітрильної дошки RS-X.

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 2-й тур. «Нива» (Тернопіль) — «Миколаїв». 2:3. «Полтава» — «Олімпік» (Донецьк). 2:1. «Динамо-2» (Київ) — «Олександрія». 0:0. «Нафтовик» (Охтирка) — «Зірка» (Кіровоград). 4:0. «Авангард» (Краматорськ) — «Десна» (Чернігів). 2:1. «Титан» (Армянськ) — «Буковина» (Чернівці). 1:0. «Геліос» (Харків) — «Сталь» (Алчевськ). 0:2. «Украгроком» (Головківка) — «Суми». 0:0.

«Сталь» — 6 очок, «Суми», «Олександрія», «Авангард» — по 4, «Нафтовик», «Олімпік», «Миколаїв», «Нива», «Полтава», «Титан», «Зірка» — по 3, «Динамо-2» — 2, «Десна», «Буковина», «Украгроком» — по 1, «Геліос» — 0.

Дзюдо. Москва (Росія). Турнір Grand Slam. Українець Віталій Дудчик став срібним призером (до 81 кг). Наш борець упевнено виграв свою підгрупу, а у півфіналі розібрався з росіянином Арсеном Пшмаховим. Проте у фіналі Дудчик поступився Свену Марешу з Німеччини.

Теніс. Шарм-еш-Шейх (Єгипет). Міжнародний турнір серії «Ф'ючерс». Призовий фонд — 10 тисяч доларів. Фінал. **Владислав Манафов (Україна) — Рамі Камаль Аїта (Єгипет). 6:4, 6:4.** Для 20-річного українця це перший одиночний титул у кар'єрі. До цього Манафов виграв 10 турнірів серії «Ф'ючерс» у парному розряді.

Новини хокею

Оборонець молодіжної збірної Казахстану вихованець омського «Авангарду» 18-річний Станіслав Зінченко став гравцем ХК «Донбас» (Донецьк). Його після драфту КХЛ-2012 обміняли в «Барис», у складі якого він і провів весь минулий сезон. А цього міжсезоння оборонця обміняли в «Донбас». Нині він перебуває в тренувальному таборі української команди.

***

У новоствореному вінницькому ХК «Патріот» виступатимуть виключно українці. Про це заявив президент клубу — відомий арбітр Олексій Друкаренко — після засідання загальних зборів Професіональної хокейної ліги України (ПХЛ). **Його цитує офіційний сайт ФХУ:**

— 23 липня наша команда вперше вийде на лід. Нами запланована інтенсивна підготовка до сезону, тож роботи буде багато. Ми залучили до складу команди відомих хокеїстів. Серед них гравці національної збірної України — Олег Шафаренко, Олександр Побєдоносцев, Віталій Лютсевич, Олександр Матерухін та інші. Залучаємо також групу гравців 1994 року народження, які отримують шанс проявити себе.

У пресі фігурують астрономічні суми контрактів хокеїстів нашої команди. Навіть не знаю, звідки беруться такі цифри. Зазначу лише, що вони не відповідають дійсності. Ми орієнтуємось на український ринок. Звідси і назва нашої команди...

На неякісних полях клас не продемонструєш

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 2-й тур.

19 липня. «Іллічівець» — «Дніпро». 0:2. 550 глядачів. **Рефері** — Труханов (Харків). **Голи**: Коноплянка, 39, Селезньов, 52.

20 липня. «Говерла» — «Динамо». 1:2. 10 200 глядачів. **Рефері** — Жабченко (Сімферополь). **Голи**: Балашов, 87 (п) — Мбокані, 39, 40.

«Арсенал» — «Металіст». 1:2. 3 726 глядачів. **Рефері** — Романов (Дніпропетровськ). **Голи**: Гоменюк, 41 — Соса, 53, Крістальдо, 55. **Вилучено** Герасимюка («Арсенал», 86, друге попередження).

«Металург» (Донецьк) — «Карпати». 1:1. 1 500 глядачів. Рефері — Бойко (Київська область). **Голи**: Дімітров, 74 — Гладкий, 66.

21 липня. «Севастополь» — «Шахтар». 1:3. 5 641 глядач. **Рефері** — Абдула (Харків). **Голи**: Кожанов, 60 — Фред, 24, Адріано, 78, Нем, 89.

«Волинь» — «Таврія». 1:0. 5 800 глядачів. **Рефері** — Білокур (Донецька область). **Гол**: Ерік, 43.

«Чорноморець» — «Ворскла». 1:1. 12 753 глядачі. **Рефері** — Козик (Мукачеве). **Голи**: Рієра, 13 — Сапай, 90+2.

Матч «Зоря» — «Металург» (Запоріжжя) відбувся вчора пізно ввечері. Його результат повідомимо в наступному числі нашої газети.

«Дніпро», «Шахтар», «Металіст» — по 6 очок, «Ворскла», «Динамо», «Волинь» — по 4, «Зоря», «Іллічівець» — по 3, «Чорноморець» — 2, «Металург» (Донецьк), «Севастополь», «Карпати» — по 1, «Металург» (Запоріжжя), «Говерла», «Таврія», «Арсенал» — по 0.

Усі в один голос відзначають успішний старт у чемпіонаті «Дніпра» й особливо — його привабливу гру порівняно з іншими фаворитами змагань. Однак варто зауважити, що склад дніпропетровців суттєво не змінюється вже декілька сезонів. А от «Шахтар» і «Динамо» створюють нові ансамблі. Тому їхня гра поки що, можливо, не така злагоджена, як хотілося б прихильникам цих команд.

Лідер бомбардирів «Дніпра» **Євген Селезньов**, звісно, задоволений таким початком турніру. Але він тверезо дивиться на ситуацію і каже, що зустрічі з основними конкурентами — «Динамо», «Шахтарем», «Металістом» — ще попереду. Лише тоді можна буде давати якісь серйозні оцінки.

Мірча Луческу зазначив, що в Севастополі його команда зустріла сильний супротив господарів:

— Як я і чекав, була дуже складна зустріч. Особливо агресивно діяли проти нас... наші гравці, котрі перебувають в оренді у «Севастополі». Крім того, на перебіг поєдинку вплинули і не дуже якісне поле, і сильний вітер. Хочу відзначити налаштованість моїх футболістів, які до кінця вірили, що можуть здобути перемогу. Ми виграли за рахунок характеру...

Першу перемогу в чемпіонаті здобуло київське «Динамо», перегравши ужгородців у непростому протистоянні завдяки влучним ударам Мбокані на останніх хвилинах першого тайму. Господарі мали також кілька нагод для взяття воріт, але одного разу м'яч влучив у стійку, а другого — в поперечину.

Хоча «Говерла» забила гол з пенальті, який, багатьом здалося, призначили безпідставно. М'яч «знайшов» руку Ленса. Втім, **Олег Блохін** відмовився коментувати суддівство і навіть став на захист арбітра:

— Рефері завжди правий і своє рішення не відмінить. А от Гармашу за удар по воротах після свистка треба було давати жовту картку. І тоді його попередження після перерви стало б другим, і ми залишилися б удесятьох. Він і Хачеріді, який пішов розмовляти з суддею, будуть покарані.

Цікавою була думка про зустріч людини, котра понад півсторіччя тому перейшла до київського «Динамо» з ужгородського клубу, провела у складі киян блискучі роки кар'єри гравця, потім тривалий час була тренером динамівців. Мова про **Йожефа Сабо**.

— Я незадоволений грою, — сказав він. — Але добре розумію, що на такому поганому полі показати гарний футбол практично неможливо. Хоча весь матч ініціативою володіли кияни, через поганий газон вся гра відбувалася в постійній боротьбі. Можна сказати, що «Говерлі» трішки не поталанило, бо до перерви вона мала кілька моментів за рахунку 0:0. Обидва м'ячі ужгородці пропустили через грубі помилки центральних оборонців, а також воротаря, особливо у випадку з другим голом. Нащо треба було так необачно вискакувати з воріт?..

Заслуговує на увагу вдалий старт «Ворскли» і «Волині», котрі здобули по чотири очки. У полтавців новий наставник — 38-річний Василь Сачко, котрий ще торік виступав у нападі цієї команди. А кожне повернення до луцького клубу Віталія Кварцяного завжди приносить позитивний результат. До речі, нещодавно Віталій Володимирович, котрий у ці дні відзначив своє 60-річчя, став ще й президентом ФК «Волинь».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Фото **Андрія НЕСТЕРЕНКА** і з архіву «Голосу України».

«Металіст» у Києві підтримував великий десант уболівальників із Харкова.

У центрі події знаний бомбардир Марко Девич.

У двох стартових матчах воротар «Дніпра» Денис Бойко не пропустив жодного м'яча.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Олександр СУСЛЕНКО, Тетяна ПАСОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 30666

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство».

